

*Creation
Before
Genesis*

Randolph Dunn - Edited by Roberto Santiago

BibleWayPublishing

Δήλωση Προέδρου

Η BibleWay Publishing είναι μια μη κερδοσκοπική Βιβλική διακονία. Η κύρια εστίασή του είναι στους ιστότοπους και τα ψηφιακά βιβλία του International Bible Knowledge Institute. Ο στόχος του IBKI είναι να κάνει τα μαθήματα της Αγίας Γραφής διαθέσιμα σε όποιον ενδιαφέρεται να μάθει περισσότερα για τον Θεό και το θέλημά Του. Οι φοιτητές ΔΕΝ απαιτείται να παρακολουθήσουν το Ινστιτούτο για να αποκτήσουν πιστοποιητικό ή δίπλωμα. Αυτά τα μαθήματα μπορούν να μελετηθούν διαδικτυακά ή σε τάξεις, από το Zoom, να μεταφορτωθούν σε ψηφιακές συσκευές, να σταλούν με email, να εκτυπωθούν ή να χρησιμοποιηθούν από άτομα, ομάδες ή εκκλησίες στην ευαγγελική τους διακονία. Το IBKI δεν είναι διαπιστευμένο ίδρυμα.

Σας συνιστούμε να μελετήσετε την Αγία Γραφή σας για να προσδιορίσετε την ακρίβεια όσων αναφέρονται σε αυτά τα μαθήματα ή από οποιαδήποτε άλλη πηγή. Τα «σχόλια» που παρουσιάζονται στα μαθήματα του Διεθνούς Ινστιτούτου Βιβλικής Γνώσης (IBKI) είναι οι απόψεις των συγγραφέων ή των μεταγλωττιστών. Οι απόψεις βρίσκουν συχνά τον δρόμο τους σε μαθήματα ήχου, βίντεο και έντυπων γραμμών, καθώς και σε σχολιασμούς της Αγίας Γραφής και, στις διδασκαλίες των κηρύκων, των λειτουργών, των ποιμένων, των ιερέων και των ραβίνων.

Θα πρέπει πάντα να επαληθεύετε όλα τα σχόλια, τις απόψεις και τις διδασκαλίες αυτών, καθώς είναι ΔΙΚΗ ΣΑΣ ευθύνη να αναζητάτε, να γνωρίζετε και να κάνετε το θέλημα του Θεού.

Για να ελέγξετε την αλήθεια οποιασδήποτε διδασκαλίας, διαβάστε διάφορες μεταφράσεις της Γραφής και συμβουλευτείτε λεξικά και λεξικά της Αγίας Γραφής για να μάθετε τη σημασία άγνωστων λέξεων ή φράσεων. Να είστε προσεκτικοί με τους ορισμούς του λεξικού, καθώς τα λεξικά δίνουν τη σημασία των λέξεων και των φράσεων από την αρχική γλώσσα στην τρέχουσα χρήση.

Η σημασία των λέξεων και των φράσεων αλλάζει με την πάροδο του χρόνου. Επίσης, πολλές ελληνικές λέξεις μπορούν να μεταφραστούν σε μία λέξη, γεγονός που μπορεί να αλλοιώσει την αρχική σημασία.

Είθε να επιτρέψετε στον Θεό να σας καθοδηγήσει στη μελέτη του Αγίου Λόγου Του, της Αγίας Γραφής.

Η IBKI χορηγεί άδεια λήψης και αναπαραγωγής για μη εμπορικούς σκοπούς των μαθημάτων τους στο σύνολό τους. Μη διστάσετε να μοιραστείτε αλλά να μην πουλήσετε, να αλλάξετε ή να χρεώσετε βιβλία ή μαθήματα.

Randolph Dunn, Πρόεδρος

Η Δημιουργία Πριν από τη Δημιουργία της Γένεσης

Cecil N. Wright

Εισαγωγή

Πώς ξεκίνησαν όλα; Από πού προήλθαν όλα; Πώς εξηγούμε τους γαλαξίες που βρίσκονται τρισεκατομμύρια έτη φωτός μακριά; Πότε δημιουργήθηκαν ο Παράδεισος, η Κόλαση, οι Γωνίες και οι Δαίμονες; Δημιουργήθηκαν πριν από τη δημιουργία της Γένεσης;

Αρχίζουμε να βλέπουμε ότι η πηγή των πάντων είναι μια υπερφυσική πηγή που έχει υπέρτατη δύναμη, μια νόηση και μια πηγή που έχει μια ηθική με την ηθική.

Είναι δύσκολο για το πεπερασμένο μυαλό μας να κατανοήσει την έννοια του χωρίς αρχή και χωρίς τέλος, την ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ. Αλλά ο ΘΕΟΣ είναι πανταχού παρών. δηλαδή ήταν πάντα, είναι τώρα και πάντα θα είναι. Η ιστορία δείχνει ότι όλοι οι πολιτισμοί έχουν λατρέψει κάποιο είδος ανώτερης ύπαρξης και πίστευαν σε μια ζωή πέρα από την επίγεια ζωή. Ο Σολομών δήλωσε ότι ο Θεός έβαλε αυτή τη λαχτάρα στον άνθρωπο. στο «Έχει επίσης βάλει την αιωνιότητα στις καρδιές των ανθρώπων. όμως δεν μπορούν να καταλάβουν τι έχει κάνει ο Θεός από την αρχή μέχρι το τέλος». (Εκκλ 3:11-12)

Πίνακας περιεχομένων

Παράδεισος και κόλαση

Οι Άγγελοι του Ιεχωβά

Άγγελοι

Δαίμονες

Παράδεισος και κόλαση

Ο Παράδεισος δημιουργήθηκε ή υπήρχε πάντα;

Ο ουράνιος Παράδεισος είναι η κατοικία του Θεού. Εφόσον ο Θεός είναι πανταχού παρών, πάντα παρών, και εφόσον ο Παράδεισος είναι η κατοικία Του, τότε ο Παράδεισος πρέπει να υπήρχε πάντα. Αυτός είναι ο παράδεισος όπου οι δίκαιοι θα ζουν αιώνια. Αλλά οι άγγελοι ήταν παρόντες όταν «ο Θεός δημιούργησε τους μη ουράνιους ουρανοί και τη γη», όπως υποδεικνύεται από την ερώτηση που έκανε ο Θεός στον Ιώβ. «Πού ήσουν όταν έκανα τα θεμέλια της γης; ... ακρογωνιαίος λίθος στη θέση του ενώ τα πρωινά αστέρια τραγουδούσαν μαζί και όλοι οι άγγελοι φώναζαν με χαρά;» (Ιώβ 38:4-7)

Σχόλιο: Επομένως, τα πρωινά αστέρια και οι άγγελοι ήταν παρόντες στη δημιουργία. Είναι αβέβαιο πότε τους δημιούργησε ο Θεός.

Ο Παράδεισος ως κατοικία του Θεού δεν πρέπει να συγχέεται με το:

- a. Εναέριος παράδεισος που αναφέρεται στους ατμοσφαιρικούς ουρανοί, ως «πουλιά του ουρανού» ή «σύννεφα του ουρανού». (Ματθαίος 6:26· 8:20· Πράξεις 10:12· 11:6· Ιάκωβος 5:18)
- b. Αστρικοί παράδεισοι, η περιοχή του «ήλιου», του «φεγγαριού» και των «αστέρων». (Γένεση 1:14-16· Ψαλμός 8:3-4· Ματθαίος 24:29,35· Μάρκος 13:15,31· Εβραίους 11:12· Αποκάλυψη 6:14· 20:11)

Τι γίνεται με την Κόλαση, υπήρχε πάντα ή δημιουργήθηκε;

Με την ουράνια δημιουργία των δικαίων πνευματικών όντων, των αγγέλων, δεν υπήρχε ανάγκη για την Κόλαση έως ότου ο Σατανάς και οι άγγελοί του επαναστάτησαν. «Γιατί, αν ο Θεός δεν λυπήθηκε τους αγγέλους όταν αμάρτησαν, αλλά τους έριξε στην κόλαση και τους δέσμευσε σε αλυσίδες σκοτεινού σκότους για να κρατηθούν μέχρι την κρίση». (2 Πέτρου 2:4-5)

Σχόλιο: Η λέξη «Κόλαση» μεταφράζεται από την ελληνική λέξη Tartarósas και tartaroo που το Concordance του Strong δίνει τη σημασία της ως «η βαθύτερη άβυσσος του Άδη. να φυλακιστεί σε αιώνιο μαρτύριο». Ως εκ τούτου, φαίνεται ότι οι επαναστατικοί άγγελοι στέλνονται στην πλευρά των Τάρταρων του Άδη, μια προσωρινή κατοικία μέχρι να σταλούν στο αιώνιο μαρτύριο, την Κόλαση.

«Τους αγγέλους που δεν έμειναν στη δική τους θέση εξουσίας, αλλά άφησαν την κατάλληλη κατοικία τους, τους κράτησε σε αιώνιες αλυσίδες κάτω από ζοφερό σκοτάδι μέχρι την κρίση της μεγάλης ημέρας». (Ιούδα 6)

Σχόλιο: Όποτε δημιουργήθηκε η Κόλαση, ιδρύθηκε και επιφυλάχθηκε για τους επαναστάτες και τους πονηρούς στο δεύτερο θάνατό τους. Μερικές άλλες περιγραφές είναι:

1. «Καμίνοσ φωτιάσ· [όπου] θα υπάρχει κλάμα και τρίξιμο των δοντιών». (Ματθαίος 13:42)
2. «η αιώνια φωτιά που είναι προετοιμασμένη για τον διάβολο και τους αγγέλους του». (Ματθαίος 25:41)
3. «καταστροφή», (καταστροφή) όχι των αδίκων. (Φιλιπησίους 3:19)
4. «αιώνια καταστροφή από το πρόσωπο του Κυρίου και από τη δόξα της δύναμης του». (2 Θεσσαλονικείς 1:9)
5. «ο δεύτερος θάνατος». (Αποκάλυψη 2:11)
6. «Ρίχτηκε ζωντανός στη λίμνη της φωτιάς και του θειάφιου, ... βασανισμένος μέρα και νύχτα στους αιώνες των αιώνων». (Αποκάλυψη 20:10)
7. «λίμνη που καίει φωτιά και θειάφι, θειάφι». (Αποκάλυψη 21:8)

Κεφάλαιο 2

Ο Άγγελος του Ιεχωβά

Όταν ο Μωυσής ήθελε να μάθει το όνομα του Θεού για να μπορέσει να το πει στους Εβραίους αδελφούς του στην Αίγυπτο, ο Θεός είπε ότι ήταν «ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΙΜΑΙ», και σε συντομευμένη μορφή όταν μίλησε για τον εαυτό του όπως ΕΙΜΑΙ. (Εξοδος 3:14) Τότε είπε να πει στους πρεσβυτέρους του Ισραήλ ότι ο Ιεχωβά, ο Θεός των πατέρων τους είχε εμφανιστεί σε αυτόν. Η διαφορά είναι ότι ο Θεός μίλησε για τον εαυτό του υποκειμενικά, σε πρώτο πρόσωπο (ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ), ενώ ο Μωυσής θα μιλούσε για αυτόν αντικειμενικά, σε τρίτο πρόσωπο (ΑΥΤΟΣ [ΠΟΥ] ΕΙΝΑΙ = Ιεχωβά).

Ενώ υπάρχουν πλήθος αγγέλων του Θεού, «ο άγγελος του Ιεχωβά» ή «του Θεού» φαίνεται να είναι (α) διαφορετικός από τους άλλους αγγέλους και (β) πολλές φορές εξομοιώνεται με τον ίδιο τον Θεό, σαν ένας από τους τα μέλη της Θεότητας και πιθανότατα είναι αυτός που ονομάζεται «άγγελος της παρουσίας του» (κυριολεκτικά, «του προσώπου του») στο Ησαΐας 63:9.

«Ο άγγελος του Ιεχωβά» ή «του Θεού» στην Παλαιά Διαθήκη θα μπορούσε κάλλιστα να ήταν το μέλος της Θεότητας που αργότερα ενσαρκώθηκε ως Ιησούς Χριστός (Ιωάννης 1:1-3,14)

Αναφορές της Παλαιάς Διαθήκης

(α) Γένεση 16:7-14: «Ο άγγελος του Ιεχωβά» εμφανίστηκε στην Άγαρ, την υπηρέτρια της Σαράι, όταν έφευγε από την ερωμένη της, και της έδωσε εντολή να επιστρέψει. «Και κάλεσε το όνομα του Ιεχωβά που της μίλησε: Εσύ είσαι Θεός που βλέπεις».

(β) Γένεση 18:1 - 19:28: Τρεις «άνθρωποι» εμφανίστηκαν στον Αβραάμ, ένας από τους οποίους προσδιορίζεται ως «Ιεχωβά» (18:13-33, 19:27) – μέλος της Θεότητας. και οι άλλοι δύο, που

ονομάζονται «άγγελοι» (19:1,15), πήγαν στα Σόδομα και επισκέφτηκαν τον ανιψιό του Αβραάμ, τον Λωτ, ελευθερώνοντας αυτόν και την οικογένειά του από την καταστροφή αυτής της πόλης.

(γ) Γένεση 21:8-20: «και ο άγγελος του Θεού κάλεσε την Άγαρ από τον ουρανό [σε μεταγενέστερη περίπτωση] και της είπε: Τι έχεις, Άγαρ; Διότι ο Θεός άκουσε τη φωνή του παλικαριού όπου Σήκω, σήκωσε το παλικάρι και κράτα το στα χέρια σου, γιατί θα τον κάνω μεγάλο έθνος. (έναντι 17-18)

(δ) Γένεση 22:1-19: «Και ο άγγελος του Ιεχωβά τον φώναξε από τον ουρανό και είπε: Αβραάμ, Αβραάμ· και είπε: Μη βάλεις το χέρι σου στο παλικάρι, ... γιατί τώρα ξέρω ότι φοβάσαι τον Θεό. Επειδή δεν απέκρυψες τον γιο σου, τον μοναχογιό σου, από εμένα ... και ο άγγελος του Ιεχωβά κάλεσε τον Αβραάμ για δεύτερη φορά από τον ουρανό και είπε: Στον εαυτό μου ορκίστηκα, λέει ο Ιεχωβά, επειδή το έκανες αυτό. και δεν απέκλεισες τον γιο σου, τον μονογενή σου, να σε ευλογήσω» κ.λπ. (εδ. 11-17)

(ε) Γένεση 24:1-67: Η γλώσσα του Αβραάμ στον υπηρέτη του τον οποίο έστειλε στην πόλη Ναχώρ στη Μεσοποταμία για να αποκτήσει σύζυγο για τον γιο του Ισαάκ: «Ιεχωβά, ο Θεός του ουρανού, που με πήρε από το σπίτι του πατέρα μου, και από τη χώρα της γέννησής μου, και ποιος μου μίλησε, και που με ορκίστηκε, λέγοντας, στο σπέρμα σου θα δώσω αυτή τη γη, θα στείλει τον άγγελό του μπροστά σου, και θα πάρεις γυναίκα για τον γιο μου κατόπιν." (v.7, βλ. στ. 40)

Σχόλιο: Ο συγγραφέας (ο Μωυσής) χρησιμοποιεί ένα σχήμα λόγου που ονομάζεται prolepsis, στο οποίο γίνεται λόγος για ένα πράγμα πριν από την εποχή του, όπως όταν μιλάει για τον Νέρωνα όταν ήταν αγόρι, αν και δεν ήταν αυτοκράτορας όταν ήταν αγόρι. Με παρόμοιο τρόπο, ο Αβραάμ εκείνη την εποχή που αναφέρεται στην εξεταζόμενη αφήγηση δεν γνώριζε τον Θεό με το όνομα Ιεχωβά, αλλά ως Θεό παντοδύναμο (Εβρ. El Shaddai) (Εξοδος 6:2-3) – αν και ο συγγραφέας το γνώριζε.

(στ) Γένεση 31:3-16: «Και ο Ιεχωβά μίλησε στον Ιακώβ, Γύρισε στη γη των πατέρων σου και στους συγγενείς σου· και θα είμαι μαζί σου... Και ο άγγελος του Θεού μου είπε σε ένα όνειρο Ιακώβ: ... και είπε [σύμφωνα με την αναφορά του Ιακώβ στις γυναίκες του], ... Εγώ είμαι ο Θεός του Μπέθελ [28:10-22], όπου έχρισες μια στήλη, όπου μου δίνεις όρκο: τώρα σήκω, φύγε από αυτή τη γη, και επιστρέψτε στη γη της γέννησής σας». (έναντι 3-13)

(ζ) Γένεση 48:15-16: «Και ευλόγησε τον Ιωσήφ και είπε: ο Θεός μπροστά στον οποίο περπάτησαν οι πατέρες μου ο Αβραάμ και ο Ισαάκ, ο Θεός που με έτρεφε σε όλη μου τη ζωή μέχρι σήμερα, ο άγγελος που λύτρωσε Εμένα από κάθε κακό, ευλόγησε τα παλικάρια και ας φέρει το όνομά μου πάνω τους, και το όνομα των πατέρων μου, Αβραάμ και Ισαάκ, και ας μεγαλώσουν σε πλήθος στη μέση της γης. (έναντι 15-16)

Σχόλιο: Ο Ιακώβ (Ισραήλ) ευλόγησε τον γιο του Ιωσήφ και τους εγγονούς του Εφραίμ και Μανασσή. Ο "άγγελος" εδώ είναι ο "άγγελος του Θεού" στο (στ) παραπάνω, και εξισώνεται με τον ίδιο τον Θεό, ως εκ τούτου ως μέλος της Θεότητας.

(η) Έξοδος 3:1-22: «Και ο άγγελος του Ιεχωβά φάνηκε σε αυτόν [Μωυσής] σε φλόγα φωτιάς από τη μέση μιας βάτου· και κοίταξε, και ιδού, η βάτος καιγόταν στη φωτιά, και Και ο Μωυσής είπε: Θα στραφώ τώρα και θα δω αυτό το μεγάλο θέαμα, γιατί ο βάτος δεν έχει καεί. , και είπε, Μωυσής, Μωυσής, Και είπε: Εδώ είμαι... Επιπλέον, είπε, εγώ είμαι ο Θεός του πατέρα σου, ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ Γιατί φοβόταν να κοιτάξει τον Θεό, Και ο Ιεχωβά είπε, σίγουρα έχω δει τη θλίψη του λαού μου που είναι στην Αίγυπτο» κ.λπ.

Σχόλιο: Ο «άγγελος του Ιεχωβά», ο «Ιεχωβά» και ο «Θεός» εξισώνονται σε αυτό το απόσπασμα.

(ι) Έξοδος 13: 21-22: «Και ο Ιεχωβά πήγε μπροστά τους [τους Ισραηλίτες στο ταξίδι τους από την Αίγυπτο στη γη Χαναάν] τη μέρα σε μια στήλη από σύννεφα, για να τους οδηγήσει στο δρόμο, και τη νύχτα σε Στύλος φωτιάς, για να τους δώσει φως για να μπορούν να πάνε τη μέρα και τη νύχτα: η κολώνα της νέφους τη μέρα και η στήλη της φωτιάς τη νύχτα, δεν έφευγε μπροστά στον λαό».

(ι) Έξοδος 23:20-23: «Ιδού, εγώ [Ιεχωβά] στέλνω έναν άγγελο μπροστά σου, για να σε κρατήσει στο δρόμο, και να σε φέρει στον τόπο που έχω ετοιμάσει. Στη φωνή του μην τον προκαλείς, γιατί δεν θα σου συγχωρήσει το παράπτωμα, αλλά αν όντως ακούσεις τη φωνή του, και αντίπαλος στους αντιπάλους σου γιατί ο άγγελός μου θα πάει μπροστά σου».

Σχόλιο για την Έξοδος 32-33:

Μετά από ένα αμαρτωλό επεισόδιο στο όρος Σινά στο δρόμο προς τη Χαναάν (Έξοδος 32-33), ο Θεός τιμωρεί αυστηρά τον Ισραήλ και απείλησε να τους καταστρέψει και να φτιάξει ένα μεγάλο έθνος του Μωυσή στη θέση τους. Ο Μωυσής μεσολάβησε και ο Θεός συμφώνησε να τους αφήσει να ζήσουν και να πάνε στη Χαναάν, υποσχόμενος να στείλει τον «άγγελό μου» μπροστά τους και να διώξει τους κατοίκους της γης (Έξοδος 32:34), αλλά όχι χωρίς να πει πρώτα: «Δεν θα ανέβω ανάμεσά σου, γιατί είσαι σκληροτράχηλος λαός για να μην σε καταναλώσω». (Έξοδος 33:3β)

"Όταν ο λαός άκουσε αυτές τις κακές ειδήσεις [του 33:1-3], πένθησε· και κανένας δεν του φόρεσε στολίδια. Αν ανέβω ανάμεσά σου για μια στιγμή, θα σε καταστρέψω, λοιπόν, από πάνω σου, για να ξέρω τι να σου κάνω». Πένθησαν, και ξεγύμνωσαν τα στολίδια τους, χωρίς να τα φορέσουν ποτέ ξανά, και ο Θεός δεν τα «κατανάλωσε». Επίσης, έκανε περαιτέρω όπισθεν, υποσχόμενος στον Μωυσή, «Η παρουσία μου θα πάει μαζί σου και θα σε αναπαύσω». Ο Μωυσής απάντησε: «Αν η παρουσία σου δεν είναι μαζί μου, μη μας ανεβάζεις από εδώ». Και ζήτησε να του δείξει ο Θεός τη δόξα Του ως διαβεβαίωση ότι αυτός και ο λαός

είχαν βρει εύνοια στα μάτια Του και ότι θα είχαν την παρουσία του στο ταξίδι τους. Σε απάντηση, ο Θεός ζήτησε από τον Μωυσή να μπει στη σχισμή ενός βράχου ενώ η δόξα του περνούσε από εκεί και μετά να δει την πλάτη του αλλά όχι το πρόσωπό του. (33:4-23)

Ως συνέχεια, σημειώνουμε στο βιβλίο του Δευτερονόμου ότι αφού το Ισραήλ έφτασε σχεδόν 40 χρόνια αργότερα ανατολικά του Ιορδάνη ποταμού, ο Μωυσής στην αποχαιρετιστήρια ομιλία του λίγο πριν από το θάνατό του και ο Ιησούς του Ναυή τους οδήγησε δυτικά πέρα από την Ιορδανία στη Χαναάν, αφηγήθηκε διάφορα εξαιρετικά περιστατικά που συνέβη στην πορεία, δείχνοντας πώς ο Ιεχωβά ήταν πράγματι μαζί τους όλη την ώρα, παρά την αδιαλλαξία τους κατά καιρούς και τους τιμωρούσε με διάφορους τρόπους. Και στα εδάφια 1:32-33, ο Μωυσής εξιστορούσε πώς τους είχε πει στην Κάντες-Μπαρνέα: «Ο Ιεχωβά ο Θεός σας... πήγε μπροστά σας στο δρόμο, για να σας αναζητήσει ένα μέρος για να στήσετε τις σκηνές σας, στη φωτιά τη νύχτα, για να σας δείξω από ποιο δρόμο πρέπει να πάτε, και στο σύννεφο τη μέρα» – αυτό ακριβώς που είχε υποσχεθεί ο Θεός πριν από το προαναφερθέν αμαρτωλό επεισόδιο στο Σινά (και επαληθεύει την ανάλυσή μας παραπάνω για την Έξοδο 32-33). Αλλά η ενήλικη γενιά είχε επαναστατήσει τόσο πολύ στο Κάντες, κοντά στα σύνορα της Χαναάν, που ο Θεός τους τιμώρησε αναβάλλοντας την είσοδο στη Χαναάν μέχρι 40 χρόνια μετά την αναχώρησή τους από την Αίγυπτο, όταν όλοι οι επαναστάτες θα είχαν πεθάνει στην έρημο.

Τέλος σχολίου στην Έξοδο 32-33

(ια) Ενώ ο Ισραήλ στρατοπέδευε στις πεδιάδες του Μωάβ ανατολικά του Ιορδάνη απέναντι από την Ιεριχώ, «ο άγγελος του Ιεχωβά» συμμετείχε στο να εμποδίσει τον άπληστο προφήτη Βαλαάμ να καταραστεί τους Ισραηλίτες για τον Μωαβίτο βασιλιά Βαλάκ. (Αριθμοί 22:22-38) Και στα εδ. 35-38 «ο άγγελος του Ιεχωβά» και ο «Θεός» φαίνεται να εξισώνονται.

(ιβ) Αφού ο Ισραήλ εγκαταστάθηκε στη Χαναάν, «ο άγγελος του Ιεχωβά» εμφανιζόταν κατά καιρούς σε διαφορετικά άτομα για ειδικούς σκοπούς:

α) Στον Ισραήλ στη Βοχίμ, για να τους επιπλήξει ότι δεν έδιωξαν τους κατοίκους της Χαναάν στο βαθμό που τους πρόσταξε – και αυτοπροσδιορίστηκε ως αυτός που τους είχε φέρει έξω από την Αίγυπτο. (Κριτές 2:1-5)

β) στον Γεδεών στην Οφράχ, για να τον διορίσει να ελευθερώσει τον Ισραήλ από την καταπίεση των Μαδιανιτών – και προσδιορίζεται ως Ιεχωβά. (Κριτές 6"11-14)

γ) στη σύζυγο του Μανοαχ, και αργότερα στον Μανοαχ, για να προβλέψουν ότι θα γίνουν γονείς του Samson – και συνειδητοποίησαν ότι είχαν δει τον Θεό. (Κριτές 13:2-25)

δ) στον Δαβίδ δίπλα στο αλώνι της Αραούνα, αφού παρέμεινε σε λοιμό που προκλήθηκε από την απαρίθμηση του λαού από τον Δαβίδ ως για πόλεμο χωρίς θεία εξουσιοδότηση, και όπου ο Δαβίδ του ομολόγησε την αμαρτία του. (2 Σαμουήλ 24:15-17· πρβλ. 1 Χρονικών 21:18-27)

ε) στον Ηλία, στην έρημο νότια της Βηρ-σαβεέ, ενώ έφευγε στο Χωρήβ από την κακή Ιεζάβελ στην Ιεζραήλ, αφού σκότωσε τους ψευδοπροφήτες που υποστήριζε. (1 Βασιλέων 19:1-8)

στ) στον Ηλία και πάλι αργότερα, σχετικά με μια αποστολή στον βασιλιά Οχοζία στη Σαμάρεια, ο οποίος αναζητούσε πληροφορίες για τον Βάαλ-Ζεβούλ, τον θεό του Έκρων. (2 Βασιλέων 1:1-16)

ζ) στο στρατόπεδο των Ασσυρίων λίγο έξω από την Ιερουσαλήμ, για να το χτυπήσουν και να σώσουν την πόλη από επίθεση και καταστροφή. (2 Βασιλέων 19:35-36)

η) ο προφήτης Ζαχαρίας, κοντά στο τέλος της εξορίας του Ιούδα στη Βαβυλωνία, να τον πληροφορήσει και να του κάνει γνωστές σχετικές πληροφορίες, όπως αναφέρονται στα πρώτα έξι κεφάλαια του Βιβλίου του Ζαχαρία. Ονομάζεται «ο άγγελος που μίλησε μαζί μου» και «ο άγγελος του Ιεχωβά». (το τελευταίο στο 1:11, 12: 3:1, 5, 6)

Σχόλιο: Ενώ οι (4) έως (8) δεν προσδιορίζουν περαιτέρω τον "άγγελο του Ιεχωβά" όπως σε προηγούμενες αναφορές, δεν υπάρχει τίποτα στα συμφραζόμενά τους που να τους απαγορεύει να αναφέρονται ομοίως σε ένα μέλος της Θεότητας παρά σε έναν δημιουργημένο άγγελο που στάλθηκε από Ιεχωβά. Και το ίδιο ισχύει και για τις υπόλοιπες τρεις γραφές που αναφέρουν «τον άγγελο του Ιεχωβά» χωρίς αναφορά σε κάποια συγκεκριμένη περίπτωση υπηρεσίας – συγκεκριμένα, Ψαλμός 34:7. 35:5,6 – αλλά έχουν αναφορά στη διακονία τους για λογαριασμό των αγίων του Θεού, όπως και οι άλλοι.

Αναφορές της Καινής Διαθήκης

Μιλώντας για τον Μωυσή, το εδάφιο Πράξεις 7:30-32 αναφέρει: «Και όταν συμπληρώθηκαν σαράντα χρόνια, ένας άγγελος του εμφανίστηκε στην έρημο του όρους Σινά, στη φλόγα στη βάτο...: και καθώς πλησίαζε να δει, εκεί ακούστηκε μια φωνή Κυρίου: Εγώ είμαι ο Θεός των πατέρων σου, ο Θεός του Αβραάμ και του Ισαάκ και του Ιακώβ». Και το 7:38 λέει, «Αυτός είναι που ήταν στην εκκλησία (συνέλευση) στην έρημο με τον άγγελο που του μίλησε στο όρος Σινά, και με τους πατέρες μας» – περιγράφεται στην Πεντάτευχο ως «ο άγγελος του Ιεχωβά». και ταυτίστηκε ως Ιεχωβά, δηλαδή ως μέλος της Θεότητας. Αλλά αυτά τα εδάφια στις Πράξεις προσδιορίζουν τον εν λόγω άγγελο ως τον ίδιο σε όλες αυτές τις περιπτώσεις.

Στη συνέχεια έχουμε το Α΄ Κορινθίους 10:1-4, ως εξής: «Διότι δεν θέλω, αδελφοί, να αγνοείτε ότι οι πατέρες μας ήταν όλοι κάτω από το σύννεφο, και όλοι πέρασαν μέσα από τη θάλασσα· και όλοι βαφτίστηκαν στον [Γρ. Ο Μωυσής στο σύννεφο και στη θάλασσα έφαγε από την ίδια πνευματική τροφή [μάννα] και ήπιαν όλοι το ίδιο πνευματικό νερό. ήπια από τον πνευματικό βράχο που τους ακολουθούσε: και ο βράχος ήταν ο Χριστός».

Η πραγματική πηγή αυτού του ποτού ήταν ένα Πνευματικό Ον, όχι ο άψυχος φυσικός βράχος από τον οποίο έρεε. Αυτό το Είναι ήταν ο «Χριστός», ένας «πνευματικός βράχος». ΚΑΙ «ΤΟΥΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ». Αυτό πρέπει να σημαίνει ότι ήταν το μέλος της Θεότητας που συνόδευσε τον Ισραήλ από την Αίγυπτο στη Χαναάν, και παρείχε ακόμη θαυματουργή υπηρεσία σε διάφορες περιπτώσεις στη γη της Χαναάν, καθώς επίσης ήταν αυτός που είχε εμφανιστεί στους προηγούμενους πατέρες τους, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ. , και Jacob, όπως αναφέρθηκε παραπάνω από την αρχή. Αλλά όταν «έγινε σάρκα και κατοίκησε ανάμεσά μας... ως... ο μονογενής από τον Πατέρα» (Ιωάννης 1:14), υπήρχαν ακόμη άγγελοι του Θεού που διακονούσαν σε διάφορες περιπτώσεις, αλλά κανένας δεν αποκαλούσε «άγγελο Κυρίου». ή «του Θεού», που είχε ονομαστεί αυτός, και φαινομενικά μόνος.

Σχόλιο: Οι Ισραηλίτες βυθίστηκαν στον Μωυσή, μια φυσική λύτρωση από την αιγυπτιακή δουλεία. Οι Χριστιανοί είναι βυθισμένοι στο αίμα του Χριστού, την πνευματική τους λύτρωση από τη δουλεία της αμαρτίας.

κεφάλαιο 3

Άγγελοι

Άγγελοι Γενικά

Η λέξη "άγγελος" μεταφράζεται συνήθως από την εβραϊκή λέξη malak και την ελληνική λέξη aggelos - και οι δύο σημαίνει αγγελιοφόρος ή πράκτορας.

Οι άγγελοι (στην πιο κοινή χρήση αυτού του όρου) και οι δαίμονες είναι πνευματικά όντα. Δεν έχουν σώματα από σάρκα όπως έχουν οι άνθρωποι, αν και κατά καιρούς οι άγγελοι εμφανίστηκαν με ανθρώπινη ομοιότητα και ορισμένοι δαίμονες φάνηκαν να έχουν μια προδιάθεση υπέρ ή μια έντονη συμπάθεια για τα ανθρώπινα σώματα.

Υπάρχουν και καλοί άγγελοι και πεσμένοι άγγελοι – άγγελοι του Θεού και του Σατανά. Υπάρχουν επίσης πνευματικές οντότητες γνωστές ως δαίμονες που βρίσκονται υπό τον έλεγχο του Σατανά. Οι άγγελοι αναφέρονται πολλές φορές στη Βίβλο. Οι δαίμονες αναφέρονται επίσης ως «διάβολοι», «ακάθαρτα πνεύματα» και «κακό πνεύμα».

Αγγελική Ιεραρχία

Στο όραμά του ενώ βρισκόταν στο νησί της Πάτμου, ο Ιωάννης έγραψε: «Και είδα τους επτά αγγέλους που στέκονται ενώπιον του Θεού» (Αποκάλυψη 8:2) – που συνήθως θεωρούνται «αρχάγγελοι», αν και αυτό δεν διευκρινίζεται από την Αγία Γραφή. Αλλά το Cambridge Bible Commentary on the New English Bible (1965) αναφέρει: «Το οριστικό άρθρο προτείνει ότι πρέπει να τους θεωρήσουμε ως τους επτά αρχάγγελους: ήταν ο Γαβριήλ (ο οποίος λέει στο Λουκάς 1:19, «Εγώ παρευρίσκομαι στον Θεό»), Michael, Raphael, Uriel, Raguel, Saraqael και Remiel (=Jeremiel που αναφέρεται στη σημείωση 6:11) Αυτά είναι τα ονόματα που δίνονται στο Enoch 20 [στα ψευδεπίγραφα]. Ο Ραφαήλ είναι ένας από τους κύριους χαρακτήρες στο βιβλίο

του Τωβίτ (στα Απόκρυφα) και λέει, «Είμαι ο Ραφαήλ, ένας από τους επτά αγίους αγγέλους, οι οποίοι... μπαίνουν μπροστά στη δόξα του Αγίου (12:15)

Σχόλιο: «Ψευδοεπιγραφικό» είναι ένα έργο ή κείμενο του οποίου ο ισχυριζόμενος συγγραφέας δεν είναι ο αληθινός συγγραφέας. Το βιβλίο του Ενώχ συντάχθηκε από εβραϊκά γραπτά που πιστεύεται ότι χρονολογούνται από το 150 π.Χ.

Σχόλιο: Αλλά το να στέκεσαι ενώπιον του Θεού μπορεί να μην είναι το μόνο που χρειάζεται για να κάνεις έναν άγγελο αρχάγγελο ή να τον προσδιορίσεις ως τέτοιο. Γιατί ο Ιησούς είπε: «Προσέξτε να μην περιφρονείτε κανένα από αυτά τα μικρά [αυτούς τους ταπεινούς πιστούς στον εαυτό του, εδ. 3-6]· γιατί σας λέω ότι στον ουρανό οι άγγελοί τους βλέπουν πάντα το πρόσωπο του Πατέρα μου στον ουρανό (Ματθαίος 18:10). Και ο Γαβριήλ είπε, «... στέκομαι μπροστά στον Θεό» (Λουκάς 1:19). Ωστόσο, οι γραφές δεν τον αποκαλούν "αρχάγγελο", παρά το ψευδοεπιγραφικό βιβλίο του Ενώχ.

Φαίνεται ότι υπάρχει κατάταξη μεταξύ των αγγέλων με τη ρητή χρήση της λέξης «αρχάγγελος», που σημαίνει ο υψηλότερος άγγελος, που εμφανίζεται δύο φορές στην Καινή Διαθήκη. Ένα μέρος είναι το 1 Θεσσαλονικείς 4:16, όπου το οριστικό άρθρο, ενώ χρησιμοποιείται στη μετάφραση, παραλείπεται από το ελληνικό κείμενο, και έτσι θα μπορούσε να γίνει κατανοητό ως «αρχάγγελος», και επομένως επιτρέπει περισσότερα και επομένως μια κατηγορία αρχαγγέλων. Αλλά συμβαίνει επίσης στο Ιούδα 9, όπου ο Μιχαήλ ονομάζεται και αποκαλείται «ο αρχάγγελος», σαν να υποδεικνύει ότι είναι ο μόνος, παρόλο που ο Ιούδης ήταν εξοικειωμένος με το ψευδοεπιγραφικό βιβλίο του Ενώχ.

Δεν περιοριζόμαστε στη γραφή, ωστόσο, στον όρο «αρχάγγελος», για ενδείξεις κατάταξης μεταξύ των αγγέλων. Αλλά θα αναφέρουμε σε αυτό το σημείο μόνο δύο ακόμη.

(α) Στο εδάφιο 2 Πέτρου 2:4 και Ιούδα 6, γίνεται αναφορά σε αγγέλους που είχαν αμαρτήσει, και ο Ιούδας δηλώνει περαιτέρω ότι «δεν κράτησαν τη δική τους αρχή, αλλά εγκατέλειψαν την κατάλληλη κατοικία τους». Αυτό συνεπάγεται τόσο κατάταξη όσο και ανάθεση σε συγκεκριμένες θέσεις και ευθύνες.

Σχόλιο: Κάτι που «υποδηλώνεται» είναι προσωπική ερμηνεία.

(β) Επίσης, το 1 Πέτρου 3:22 μιλάει για τον Ιησού Χριστό, ο οποίος βρίσκεται στα δεξιά του Θεού, έχοντας πάει στον ουρανό. Άγγελοι και εξουσίες και δυνάμεις υποτάσσονται σε αυτόν." Είναι πιθανό ότι οι "εξουσίες" και οι "εξουσίες" αναφέρονται σε κατηγορίες αγγέλων με ειδικές αναθέσεις και ευθύνες παρά σε δημιουργημένα όντα που δεν είναι άγγελοι - όπως ακριβώς στο Φιλιππησίους 1: 1 βρίσκουμε ότι η επιστολή αυτή απευθύνεται σε «όλους τους εν Χριστώ Ιησού Αγίους που είναι στους Φιλίππους, μαζί με τους επισκόπους και τους διακόνους» – πράγμα που δεν σημαίνει ότι οι «επίσκοποι» και οι «διάκονοι» δεν ήταν «άγιοι», αλλά μάλλον ότι ήταν άγιοι με ειδικές αρμοδιότητες και λειτουργίες.

Σχόλιο: Οι μεταφράσεις της Αγίας Γραφής μετά τη Βίβλο του Βασιλιά Τζέιμς έχουν γενικά επίσκοπο παρά «επίσκοπο». Όταν μεταφράστηκε η Βίβλος του Βασιλιά Τζέιμς, η Εκκλησία της Αγγλίας είχε θέση ή αξίωμα Επισκόπου. Εφόσον ο Βασιλιάς Τζέιμς ήταν επικεφαλής της Εκκλησίας της Αγγλίας, διέταξε να γίνει η Βίβλος του Βασιλιά Τζέιμς σύμφωνα με τις διδασκαλίες και τις πρακτικές της εκκλησίας της Αγγλίας. Η λέξη επίσκοπος συζητείται στο A Kingdom Not Made With Hands, BbleWay Publishing.

(1) ΧΕΡΟΥΒΙΜ (πληθυντικός χερουβείμ). Αυτοί είναι οι πρώτοι που αναφέρονται και φαινομενικά είναι από τους υψηλότερους σε κατάταξη.

(α) Αφού ο Αδάμ και η Εύα είχαν αμαρτήσει και εκδιώχθηκαν από την Εδέμ. Ο Θεός «έθεσε στα ανατολικά του κήπου της Εδέμ τα Χερουβίμ, και φλόγα ξίφους που γυρνούσε παντού, για να φυλάξει την οδό του δέντρου της ζωής» (Γένεση 3:24). Εδώ όμως δεν υπάρχει περιγραφή των χερουβείμ.

(β) Δύο φιγούρες «χερουβείμ» από χρυσό και στέκονται στα δύο άκρα του ελέους πάνω από την κιβωτό της διαθήκης στα Άγια της Σκηνής του Μαρτυρίου που ο Θεός έβαλε τον Μωυσή να χτίσει στο όρος Σινά μετά την απελευθέρωση του Ισραήλ από Αιγυπτιακή δουλεία. Εκεί ο Θεός υποσχέθηκε να συναντηθεί με τον Μωυσή και να «κοινωνήσει» μαζί του «από πάνω από το κάθισμα, ανάμεσα στα δύο χερουβίμ που βρίσκονται πάνω στην κιβωτό της μαρτυρίας». τάξεις δημιουργημένων όντων (Έξοδος 25:18-22· 37:7-9· Αριθμοί 7:89)

(γ) Αργότερα, όταν ο Ναός του Σολομώντα ανοικοδομήθηκε για να αντικαταστήσει τη Σκηνή του Μαρτυρίου, υπήρχαν δύο φιγούρες «χερουβείμ» που τοποθετήθηκαν στο «μαντείο» (αντίστοιχο με το Αγιώτατο Τόπο στη Σκηνή του Μαρτυρίου) για να αντιστοιχούν σε εκείνες στη Σκηνή του Μαρτυρίου, εκτός από μεγαλύτερες και βρίσκεται διαφορετικά. Και όλοι οι τοίχοι του «σπιτιού» (Ναού) είχαν σκαλισμένες μορφές «χερουβείμ», εναλλαγή με φοίνικες, μέσα και έξω, όπως και η είσοδος και η πόρτα του.

(δ) Κατά τη διάρκεια της βαβυλωνιακής αιχμαλωσίας του Ιούδα, και δίπλα στον ποταμό Χεβάρ, «άνοιξαν οι ουρανοί» στον προφήτη Ιεζεκιήλ και «είδε οράματα του Θεού», το πρώτο από τα οποία παρουσίαζε «ομοίωμα τεσσάρων ζωντανών πλασμάτων» δίπλα ο ποταμός (Ιεζεκιήλ 1:1-28), που αργότερα αναγνωρίστηκε ως «χερουβίμ» (10:1-22). και σε ένα επόμενο όραμα ενός ανακαινισμένου ναού (40:1-47:5), οι τοίχοι και οι πόρτες του καλύφθηκαν με «χερουβείμ» και εναλλαγή φοίνικες (41:18-25). Και οι περιγραφές τους είναι πιο λεπτομερείς από τις προηγούμενες – επίσης κάπως διαφορετικές.

(ε) Η μόνη αναφορά του «χερουβείμ» στην Καινή Διαθήκη είναι στο εδάφιο Εβραίους 9:5 όπου αναφέρεται «τα χερουβείμ της δόξας που επισκιάζουν το ελέησμα» του επίγειου ναού.

Σχολιάστε τέσσερα ζωντανά πλάσματα:

Καθένα από τα τέσσερα ζωντανά πλάσματα του Ιεζεκιήλ «είχε την ομοίωσή του ανθρώπου», εκτός από το ότι το καθένα είχε τέσσερα πρόσωπα και τέσσερα φτερά, και το πέλμα των ποδιών τους ήταν «όπως το πέλμα του ποδιού μοσχαριού» και «άστραφτε σαν λαμπερό ορείχαλκο. " Είχαν επίσης «χέρια ανθρώπου κάτω από τα φτερά τους από τις τέσσερις πλευρές». «Όσο για την ομοιότητα των προσώπων τους, είχαν πρόσωπο ανθρώπου· και οι τέσσερις είχαν πρόσωπο λιονταριού στη δεξιά πλευρά· ... πρόσωπο βοδιού στην αριστερή πλευρά· ... επίσης πρόσωπο αετού (απέναντι από το πρόσωπο ενός άνδρα).» (1:4-9)

"Όσο για την ομοιότητα των ζωντανών πλασμάτων [κατά τα άλλα]. Η εμφάνισή τους ήταν σαν αναμμένα κάρβουνα φωτιάς, όπως η εμφάνιση πυρών: η φωτιά ανέβαινε και κατέβαινε ανάμεσα στα ζωντανά πλάσματα· και η φωτιά ήταν φωτεινή, και έβγαινε από Η φωτιά βγήκε αστραπή και τα ζωντανά πλάσματα έτρεξαν και επέστρεψαν σαν αστραπή». (1:10-14)

Δίπλα σε καθένα από αυτά τα «ζωντανά πλάσματα» του πρώτου οράματος του Ιεζεκιήλ, είδε έναν περίεργο τροχό («όπως σε βηρύλ [άρα, γαλαζοπράσινο-μπλε σε απόχρωση]» και «σαν τροχός μέσα σε τροχό») στη γη για καθένα από τα τέσσερα πρόσωπά τους. Και οι «ζάντες των τροχών ήταν «υψηλές και τρομερές, και ... γεμάτα μάτια τριγύρω." Όταν τα ζωντανά πλάσματα κινούνταν, οι τροχοί κινούνταν μαζί τους· και όταν σηκώθηκαν από τη γη, οι τροχοί σηκώθηκαν - γιατί "το πνεύμα [ή, η ζωή] του ζωντανού πλάσματος ήταν στους «τροχούς». (1:15-21)

Τέλος σχολίου για τέσσερα ζωντανά πλάσματα

(2) ΣΕΡΑΦΕΙΜ (πληθυντικός «σεραφείμ») - κυριολεκτικά σημαίνει φλογερόι, έτσι ώστε στην εμφάνιση μπορεί να ήταν κάπως σαν τα «χερουβίμ» που είδε ο Ιεζεκιήλ – δηλαδή «σαν τα αναμμένα κάρβουνα της φωτιάς» ή πιθανώς σαν αστραπή.

Σχόλιο: Ο Σεραφείμ αναφέρεται μόνο σε ένα κείμενο— το οποίο περιγράφει ένα όραμα που εμπνέει δέος ο Ησαΐας για τη δόξα του Ιεχωβά όταν κλήθηκε στο αξίωμα του προφήτη, με «τα σεραφείμ» ως μέρος της αυλής του Ιεχωβά.

«Την χρονιά που πέθανε ο βασιλιάς Οζία, είδα τον Κύριο να κάθεται σε θρόνο, ψηλά και υψωμένα· και το τρένο του γέμισε τον ναό. Από πάνω του στέκονταν τα σεραφείμ: το καθένα είχε έξι φτερά· με δύο κάλυπτε το πρόσωπό του και με δύο σκέπασε τα πόδια του, και με δύο πέταξε. η γη είναι γεμάτη από τη δόξα του. Και τα θεμέλια του κατωφλιού τινάχτηκαν από τη φωνή αυτού που έκλαιγε, και το σπίτι γέμισε καπνό. Τότε είπα, Αλίμονο! γιατί έχω αναιρεθεί. επειδή είμαι άνθρωπος με ακάθαρτα χείλη, και κατοικώ ανάμεσα σε έναν λαό με ακάθαρτα χείλη· επειδή, τα μάτια μου είδαν τον Βασιλιά, τον Ιεχωβά των δυνάμεων.

«Τότε πέταξε προς εμένα ένα από τα σεραφεΐμ, έχοντας στο χέρι του ένα ζωντανό κάρβουνο, το οποίο είχε πάρει με τη λαβίδα από το θυσιαστήριο· και άγγιξε το στόμα μου με αυτό, και είπε: Ιδού, αυτό άγγιξε τα χείλη σου· και η ανομία σου αφαιρέθηκε και η αμαρτία σου συγχωρήθηκε».
(Ησαΐας 6:1-7)

Αλλά εδώ δεν έχουμε καμία περιγραφή εκτός από το γεγονός ότι το καθένα είχε φτερά (έξι στον αριθμό, δύο από αυτά για πέταγμα), πόδια, πρόσωπο, χέρι (πιθανώς δύο) και μπορούσε να μιλήσει.

(3) ΖΩΝΤΑΝΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ. Αυτά έχουμε στην Καινή Διαθήκη, στο Βιβλίο της Αποκάλυψης, στο όραμα που είδε ο Ιωάννης για την αίθουσα του θρόνου του σύμπαντος στον ουρανό. Υπήρχαν τέσσερα από αυτά, παρόμοια από ορισμένες απόψεις με τα χερουβίμ και τα σεραφεΐμ της Παλαιάς Διαθήκης. Ήταν «γεμάτα μάτια μπροστά και πίσω», τοποθετημένα» στη μέση του θρόνου και γύρω γύρω από τον θρόνο» – ίσως μια από τις δύο πλευρές του ίδιου του θρόνου και εκατέρωθεν της υπερυψωμένης περιοχής του θρόνου. Το πρώτο πλάσμα ήταν σαν λιοντάρι, και το δεύτερο πλάσμα σαν μοσχάρι, και το τρίτο πλάσμα είχε πρόσωπο σαν ανθρώπου, και το τέταρτο πλάσμα ήταν σαν ιπτάμενος αετός. Και τα τέσσερα ζωντανά πλάσματα, με έξι φτερά, όλα γεμάτα μάτια γύρω και μέσα. Και δεν είχαν ανάπαυση μέρα και νύχτα, λέγοντας: Άγιος, άγιος, άγιος είναι ο Κύριος ο Θεός, ο Παντοδύναμος, που ήταν, και που είναι και που πρόκειται να έρθει» (Αποκάλυψη 4:6α-8).

(4) ΓΕΡΟΝΤΕΣ. «Γύρω από τον θρόνο υπήρχαν είκοσι τέσσερις [υποτελείς] θρόνοι [που φαινομενικά περιέβαλλαν τα τέσσερα «ζωντανά πλάσματα» καθώς και τους κύριους «θρόνους» και τον ένοικο του]: και πάνω στους θρόνους είδα είκοσι τέσσερις πρεσβύτερους να κάθονται, παρατεταγμένοι στα λευκά ενδύματα: και στα κεφάλια τους χρυσά στέφανα». (Αποκάλυψη 4:4) Προφανώς ήταν ανθρώπινοι στην εμφάνιση.

Τις περισσότερες φορές, τα «ζωντανά πλάσματα» και οι «πρεσβύτεροι: ενεργούσαν από κοινού. Για παράδειγμα,

- (a) Όταν τα ζωντανά πλάσματα λάτρευαν τον Θεό, οι πρεσβύτεροι ενώθηκαν μαζί τους. (Αποκάλυψη 4:9-11)
- (b) Όταν το Αρνί νίκησε να ανοίξει το βιβλίο των επτά σφραγίδων, «τα τέσσερα ζωντανά πλάσματα και οι είκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι έπεσαν μπροστά στο Αρνί... Και τραγούδησαν ένα νέο τραγούδι, λέγοντας: Άξιος είσαι» κλπ. (Αποκάλυψη 5: 8-10)
- (c) Όταν μυριάδες άγγελοι και κάθε δημιουργημένο πράγμα συνενώνονταν στη λατρεία, «τα τέσσερα ζωντανά όντα είπαν αμήν. Και οι πρεσβύτεροι έπεσαν και προσκύνησαν». (Αποκάλυψη 5:11-14)
- (d) Σε άλλη περίπτωση, λέγεται ότι «οι πρεσβύτεροι και τα τέσσερα ζωντανά πλάσματα ... έπεσαν μπροστά στον θρόνο και στα πρόσωπά τους και προσκύνησαν τον Θεό». (Αποκάλυψη 7:11-12)

(e) Και όταν η πτώση της Βαβυλώνας γιορταζόταν από ένα μεγάλο πλήθος στον ουρανό «οι είκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι και τα τέσσερα ζωντανά πλάσματα έπεσαν και προσκύνησαν τον Θεό που κάθεται στο θρόνο, λέγοντας: Αμήν· Αλληλούγια». (Αποκάλυψη 19:1-4)

Περιστασιακά ενεργούσαν ανεξάρτητα.

- (a) Όταν ο Ιωάννης έκλαιγε επειδή κανένας στο σύμπαν δεν είχε βρεθεί να ανοίξει το βιβλίο με επτά σφραγίδες, «ένας από τους πρεσβύτερους λέει [του], μην κλαίτε», γιατί το λιοντάρι της φυλής του Ιούδα είχε νικήσει, για να ανοίξει το Βιβλίο. (Αποκάλυψη 5:1-5)
- (b) Με το άνοιγμα καθεμιάς από τις τέσσερις πρώτες σφραγίδες του βιβλίου, καθένα από τα τέσσερα ζωντανά πλάσματα πήρε τη σειρά, φωνάζοντας «Έλα», ως απάντηση στο οποίο θα έβγαινε ένα από τα τέσσερα άλογα και τους αναβάτες. (Αποκάλυψη 6:1-8)
- (c) Σε άλλη περίπτωση «οι είκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι έπεσαν με τα πρόσωπά τους και προσκύνησαν τον Θεό», χωρίς καμία αναφορά στα τέσσερα ζωντανά πλάσματα. (Αποκάλυψη 11:16-18)

(5) ΑΓΓΕΛΟΙ. Εκτός από τις προηγούμενες συγκεκριμένες κατηγορίες ουράνιων πλασμάτων που αναφέρονται στην Παλαιά και την Καινή Διαθήκη, υπάρχουν πλήθη άλλων που απλώς ονομάζονται με τον ευρύτερο και πιο περιεκτικό όρο «άγγελοι». Υπήρχαν «πολλοί άγγελοι... δέκα χιλιάδες φορές δέκα χιλιάδες και χιλιάδες χιλιάδες» για τους οποίους μίλησε σε μια περίπτωση ως «γύρω από το θρόνο» (τουλάχιστον 101.000.000, αλλά στην πραγματικότητα περισσότεροι, γιατί αυτός ο αριθμός αντιπροσωπεύει μόνο χίλιες χιλιάδες στο δεύτερη κατηγορία, ενώ είναι χιλιάδες [πληθυντικός] χιλιάδων – όλα λέγονται, ένας απροσδιόριστος αριθμός συγκλονιστικών αναλογιών) που γιορτάζουν την υπέρβαση του αρνιού για να ανοίξουν τις σφραγίδες του παραπάνω βιβλίου (Αποκάλυψη 5:11-12). Και στο Βιβλίο της Αποκάλυψης οι άγγελοι, μεμονωμένοι ή σε ομάδες, αναφέρονται παντού – όπως επίσης και αλλού στην Παλαιά και στην Καινή Διαθήκη. Το εδάφιο Εβραίους 12:22 κάνει επίσης λόγο για «αμέτρητο πλήθος αγγέλων» σε σχέση με «την «ουράνια Ιερουσαλήμ».

Αποστολή Αγγέλων

Ως άγγελοι του Θεού και του Χριστού, είναι «όλα Πνεύματα διακονίας, σταλμένα για να κάνουν υπηρεσία για χάρη εκείνων που θα κληρονομήσουν τη σωτηρία» (Εβραίους 1:14) – εκτός από οποιεσδήποτε άλλες αποστολές μπορεί να υπάρχουν για αυτούς στην απέραντη και μεγάλη περιοχή του Θεού. φαινομενικά απεριόριστο σύμπαν. Ως επί το πλείστον, η εμφάνισή τους δεν περιγράφεται. Και μερικές φορές ήταν παρόντες ή κοντά χωρίς να φαίνονται. Αλλά ως επί το πλείστον, όταν τους βλέπουν οι άνθρωποι, φαίνονται να είναι άνδρες, και δεν αναγνωρίζονται πάντα ως άγγελοι –τουλάχιστον, στην αρχή– έτσι ώστε «μερικοί έχουν φιλοξενήσει αγγέλους εν αγνοία τους». (Εβραίους 13:2) Και μπορεί να είναι παρόντες χωρίς να φαίνονται. (βλέπε Γένεση 22:21-35· πρβλ. Β' Βασιλέων 6:14-17)

Με ποιους τρόπους μπορούν να μας προσφέρουν υπηρεσίες μεμονωμένα, δεν μας λένε. Αλλά μας δίνονται παραδείγματα τόσο στην Παλαιά όσο και στην Καινή Διαθήκη ορισμένων περιπτώσεων υπηρεσίας που έχουν ήδη παρασχεθεί, και ορισμένες γενικές αποστολές προμηνύονται.

Παλαιά Διαθήκη Αναφορές στην υπηρεσία του Αγγέλου

1. Γένεση 19:1-22: Εδώ έχουμε μια αφήγηση για «δύο αγγέλους» (έναντι 1, 15) που ήρθαν στα Σόδομα για να τα καταστρέψουν και να σώσουν τον Λωτ και την οικογένειά του από την καταστροφή της πόλης. Αλλά λέγονται επίσης ως «άνθρωποι» (εδ. 10, 12, 16) και είχαν παρομοίως εμφανιστεί ως τέτοιοι στον Αβραάμ παρέα με έναν άλλον που ταυτίστηκε ως Ιεχωβά (βλέπε Γένεση 18 και 16-22 ειδικότερα) . Αυτές οι δύο περιπτώσεις μπορούν να αναφέρονται στο εδάφιο Εβραίου 13:2, που αναφέρθηκε παραπάνω.

2. Γένεση 28:12. 31:11: Άγγελοι εμφανίστηκαν στον Ιακώβ σε όνειρα. Σε ένα, τους είδε να ανεβοκατεβαίνουν μεταξύ ουρανού και γης σε μια σκάλα, που συμβολίζει την παρουσία και τις διακονίες τους και στις δύο σφαίρες και τη στενή σχέση μεταξύ των δύο (βλ. Ιωάννη 1:51). Στην άλλη, ο άγγελος μπορεί να ήταν «ο άγγελος του Ιεχωβά». (βλέπε 31:13)

3. Ψαλμός 34:7: «Ο άγγελος του Ιεχωβά στρατοπέδευσε γύρω από αυτούς που τον φοβούνται και τους ελευθέρωσε». Αυτός μπορεί να είναι ο συγκεκριμένος άγγελος που ονομάζεται «άγγελος του Ιεχωβά». Ή, μπορεί εδώ να είναι ένας όρος για τους αγγέλους (πληθυντικός) του Ιεχωβά ως τάξη, καθώς μιλάμε για "το άλογο", που σημαίνει άλογο ως τάξη. Εάν το τελευταίο πρέπει να είναι το νόημα στο κείμενο, βλέπε Β' Βασιλέων 6:14-16 ως πιθανό παράδειγμα.

4. Ψαλμός 78:49: «Έριξε επάνω τους την αγριότητα του θυμού του, την οργή, και την αγανάκτηση και τη θλίψη, μια ομάδα αγγέλων του κακού». Αυτό το περίεργο απόσπασμα είναι μια μερική ποιητική περιγραφή της εκδίκησης του Θεού κατά της Αιγύπτου μέσω τρομερών πληγών πριν οδηγήσει στην απελευθέρωση του Ισραήλ από τη δουλεία εκεί. Δεν σημαίνει ότι οι «άγγελοι» ήταν κακοί, αλλά ότι χρησιμοποιήθηκαν ως πράκτορες του Θεού για να επιφέρουν κακά δεινά στους κατοίκους της γης – όπως στην περίπτωση του «αγγέλου του Ιεχωβά» κατά καιρούς (βλέπε Β' Σαμουήλ 24 :15-17· Β' Βασιλέων 19:32-36). Ή, μπορεί ακόμη και να είναι μια μεταφορική έκφραση, αποκαλώντας τους ίδιους τους κακούς αγγέλους ή πράκτορες του.

5. Ψαλμός 91:11-12: «Διότι θα δώσει εντολή στους αγγέλους του να σε κρατούν, να σε φυλάνε σε όλους τους δρόμους σου. Θα σε σηκώσουν στα χέρια τους, για να μην χτυπήσεις το πόδι σου σε πέτρα». Αυτός ο Ψαλμός στο σύνολό του είναι ποιητικά περιγραφικός της ευλογημένης κατάστασης των δικαίων – περιγράφοντας την πνευματική τους ασφάλεια με όρους σωματικής ασφάλειας. Το προηγούμενο του έναντι 9-10 στην Αμερικανική Τυπική Έκδοση (χρησιμοποιώντας την περιθωριακή του απόδοση του στ. 9) έχει ως εξής: «Επειδή είπες, ο Ιεχωβά είναι το καταφύγιό μου, έκανες τον Ύψιστο την κατοικία σου· Δεν θα υπάρχει κακό σε πάθει, ούτε πληγή θα πλησιάσει τη σκηνή σου». Στη συνέχεια ακολουθεί εναντίον 11-12. Όπως

αναφέρθηκε παραπάνω, με εμπλεκόμενη αγγελική διακονία. Ο Σατανάς το παρέθεσε αυτό στον Ιησού (με μια σημαντική παράλειψη) σε έναν από τους πειρασμούς του, κάνοντάς του μια φυσική υπόσχεση - "Εάν είσαι ο Υιός του Θεού. (Ματθαίος 4:5-6)

6. Ιεζεκιήλ 9:1-11: Αυτό είναι μέρος μιας σειράς οραμάτων που δόθηκαν στον Ιεζεκιήλ αναφορικά με τις αηδίες στην Ιερουσαλήμ και την τιμωρία του Θεού στους ένοχους κατοίκους της (βλέπε 8:1-4). Στο κεφάλαιο 9, είδε «έξι άνδρες» ο καθένας «με το καταστροφικό του όπλο στο χέρι» (εδ. 1-2), επιφορτισμένοι με την εκτέλεση της οργής του Θεού. αλλά η περιγραφή αυτού που είδε ο Ιεζεκιήλ ήταν περισσότερο σαν να ήταν άγγελοι παρά πραγματικοί άνθρωποι. «Και ένας άντρας ανάμεσα τους, ντυμένος με λινό, με το μελάνι του συγγραφέα δίπλα του» (εδ.2,3,11), ήταν επίσης μέρος αυτού που είδε ο Ιεζεκιήλ σε σχέση με τα «χερουβίμ» του επόμενου κεφαλαίου, και τα δύο του χέρια γέμισαν με κάρβουνα φωτιάς ανάμεσα στα χερουβίμ για να σκορπίσουν στην πόλη. (10:2,6-7)

7. Δανιήλ 3:19-28: Ο Ναβουχοδονόσορ έβαλε τον Σεδράχ, τον Μισάχ και τον Αβδενεγώ να ρίξουν σε μια πύρινη κάμινο και μετά είδε μαζί τους έναν που είπε ότι ήταν «σαν υιός των θεών». Και όταν απελευθερώθηκαν σώοι, είπε: «Ευλογητός ο Θεός του Σεδράχ, του Μισάχ και του Αβεντνεγώ, που έστειλε τον άγγελό του και ελευθέρωσε τους δούλους του που εμπιστεύτηκαν σε αυτόν». και τα λοιπά.

8. Δανιήλ 7:9-12: Αυτό ήταν ένα από τα νυχτερινά οράματα του Δανιήλ. Είπε: «Βλέπω (παρακολούθησα) μέχρι να τοποθετηθούν θρόνοι, και ένας που ήταν ο αρχαίος των ημερών καθόταν... χιλιάδες χιλιάδες τον υπηρέτησαν και δέκα χιλιάδες φορές δέκα χιλιάδες στάθηκαν μπροστά του». Αυτοί, κατά πάσα πιθανότητα, ήταν άγγελοι στο κάλεσμά του. (Πρβλ. Αποκάλυψη 5:11)

9. Δανιήλ 8:15-27: Ο Γαβριήλ (άγγελος Κυρίου, Λουκάς 1:11, 19, 26) κλήθηκε να εξηγήσει στον Δανιήλ ένα όραμα που μόλις είχε δει αλλά δεν είχε καταλάβει.

10. Δανιήλ 9:20-27: «Και ενώ μιλούσα και προσευχόμουν, και εξομολογούσα την αμαρτία μου του λαού μου Ισραήλ, και παρουσίαζα τη δέησή μου στον Ιεχωβά τον Θεό μου για το άγιο βουνό του Θεού μου· ναι, ενώ μιλούσα προσευχή, ο άνθρωπος Γαβριήλ [προφανώς ο άγγελος Γαβριήλ, σύμφωνα με τα προηγούμενα], τον οποίο είχα δει στο όραμα στην αρχή, να πετάξει γρήγορα, με άγγιξε την ώρα της βραδινής προσφοράς. Και μίλησε μαζί μου, και είπε, ω Δανιήλ, τώρα βγήκα για να σου δώσω σοφία και κατανόηση αυτό το θέμα και κατανοήστε το όραμα». (Στη συνέχεια οι πληροφορίες που μετέφερε ο Γαβριήλ)

11. Δανιήλ 10:10 - 11:1: «Και ιδού ένα χέρι με άγγιξε [είπε ο Δανιήλ μετά από ένα όραμα που τον είχε αφήσει χωρίς δύναμη και είχε πέσει σε βαθύ ύπνο], που με έβαλε στα γόνατά μου και στις παλάμες μου Και μου είπε, ω Δανιήλ, πολύ αγαπητός, κατάλαβε τα λόγια που σου λέω, και στάσου όρθιος γιατί σε σένα είμαι τώρα σταλμένος Τότε μου είπε, Μη φοβάσαι, γιατί από την

πρώτη μέρα που έβαλες την καρδιά σου να καταλάβεις και να ταπεινώσεις τον εαυτό σου ενώπιον του Θεού σου, ήρθα για χάρη σου ο πρίγκιπας του βασιλείου της Περσίας [θα ήταν ένας έκπτωτος αγγελικός πρίγκιπας;] με άντεξε μια και είκοσι μέρες, αλλά, ιδού, ο Μιχαήλ, ένας από τους κύριους πρίγκιπες [στην πραγματικότητα «ο αρχάγγελος» Ιούδας 9], ήρθε να με βοηθήσει και Έμεινα εκεί με τους βασιλιάδες της Περσίας τώρα ήρθα να σε κάνω να καταλάβεις τι θα συμβεί στον λαό σου τις τελευταίες ημέρες... Τότε, είτε, ξέρεις γιατί ήρθα σε σένα. Και τώρα θα επιστρέψω να πολεμήσω με τον άρχοντα της Περσίας· και όταν βγω, ιδού, ο πρίγκιπας της Ελλάδας θα έρθει. Αλλά εγώ θα σου πω αυτό που είναι εγγεγραμμένο στη γραφή της αλήθειας· και δεν υπάρχει κανένας που να με έχει εναντίον αυτών, παρά μόνο ο Μιχαήλ ο άρχοντάς σου. Κι όσο για μένα, τον πρώτο χρόνο του Δαρείου του Μήδου, στάθηκα όρθιος για να τον επιβεβαιώσω και να τον ενισχύσω».

Αυτό το άγνωστο πρόσωπο μιλά για τον εαυτό του με τέτοιο τρόπο που τον κάνει να βρίσκεται κοντά στον Μιχαήλ, τον αρχάγγελο. Και αυτό το ίδιο πρόσωπο έδωσε στον Ντάνιελ τις υπόλοιπες πληροφορίες στο Κεφάλαιο 11 και στο 12:4. Επίσης, στο 12:1 μιλάει για τον «Μιχαήλ»..., τον μεγάλο πρίγκιπα που στέκεται για τα παιδιά του λαού σου» – δηλαδή, τον δίκαιο του Ισραήλ – έναν προστάτη άγγελο του λαού του Θεού, φαίνεται – εμπλέκεται σε για λογαριασμό του Θεού και των υπάκουων του Θεού ενάντια στον Σατανά και τα τσιράκια του (Πρβλ. Αποκάλυψη 12:7-8.)

Αναφορές της Καινής Διαθήκης στις υπηρεσίες του Αγγέλου.

1. Λουκάς 1:5-23: Ο άγγελος Γαβριήλ έστειλε σε έναν ιερέα ονόματι Ζαχαρία, για να προφητεύσει τη γέννηση του Ιωάννη του Βαπτιστή.
2. Λουκάς, 1:26-38: Ο άγγελος Γαβριήλ έστειλε επίσης σε «μια πόλη της Γαλιλαίας, που ονομαζόταν Ναζαρέτ», σε μια παρθένο που ονομαζόταν Μαρία, για να προλέγει τη γέννηση του ΙΗΣΟΥ, «του γιου του Υψίστου».
3. Ματθαίος 1:18-25: Ένας άγγελος Κυρίου εμφανίστηκε στο όνειρο στον Ιωσήφ, στον οποίο ήταν αρραβωνιασμένη η Μαρία, για να τον διαβεβαιώσει ότι ήταν έγκυος μέσω του Αγίου Πνεύματος και ότι δεν έπρεπε να φοβάται να να την πάρει στον εαυτό του.
4. Λουκάς- 2:8-20: Ένας άγγελος Κυρίου, μαζί με «πλήθος του ουράνιου στρατού», εμφανίστηκε σε ποιμένες που φύλαγαν το κοπάδι τους τη νύχτα κοντά στη Βηθλεέμ, για να αναγγείλουν τη γέννηση του Ιησού σε εκείνη την πόλη και να τους καθοδηγήσει πώς να τον βρουν.
5. Ματθαίος 2:13-15: Ένας άγγελος Κυρίου εμφανίστηκε στον Ιωσήφ σε όνειρο για να τον βάλει να πάρει το παιδί και τη μητέρα του στην Αίγυπτο για να ματαιώσει την προσπάθεια του βασιλιά Ηρώδη να το καταστρέψει.
6. Ματθαίος 2:19-23: Ένας άγγελος Κυρίου εμφανίστηκε επίσης στον Ιωσήφ σε όνειρο όταν ο Ηρώδης πέθανε, για να τον βάλει να πάρει το παιδί και τη μητέρα του πίσω στη γη του Ισραήλ.

7. Ματθαίος 4:11: Μετά το βάπτισμα του Ιησού, 40 ημέρες νηστείας, και επιτυχής αντίσταση στον πειρασμό του Διαβόλου, «ιδού, άγγελοι ήρθαν και τον υπηρέτησαν. (Βλέπε επίσης Μάρκος 1:13)

8. Ματθαίος 13:36-43: Στην εξήγησή του για την Παραβολή των Ζαρώνων, ο Ιησούς είπε «ο θερισμός είναι το τέλος του κόσμου· και οι θεριστές είναι οι άγγελοι.... Ο Υιός του ανθρώπου θα στείλει τους αγγέλους του, και θα συγκεντρώσουν από το βασίλειο όλα τα πράγματα που προκαλούν σκάνδαλο και αυτούς που κάνουν την ανομία, και θα τα ρίξουν στο καμίνι της φωτιάς» κ.λπ.

9. Ματθαίος 13:47-50: Στην Παραβολή του Διχτύου, είπε ότι «στο τέλος του κόσμου: οι άγγελοι θα βγουν και θα χωρίσουν τους ασεβείς από τους δίκους και μετά θα τους ρίξουν στο καμίνι του φωτιάς» κλπ..

10. Ματθαίος 16:27: «Γιατί ο Υιός του ανθρώπου θα έρθει στη δόξα του Πατέρα μαζί με τους αγγέλους του· και τότε θα αποδώσει σε κάθε άνθρωπο σύμφωνα με τις πράξεις του». (Πρβλ. 25:31-46)

11. Ματθαίος. 18:10: «... επειδή σας λέω, ότι στη βασιλεία των ουραμών οι άγγελοί τους βλέπουν πάντα το πρόσωπο του πατέρα μου που είναι στον ουρανό». (Πρβλ. Πράξεις 12:15)

12. Ματθαίος 24:30-31: «...θα δουν τον γιο του ανθρώπου να έρχεται στα σύννεφα του ουρανού με δύναμη και μεγάλη δόξα. οι εκλεκτοί του από τους τέσσερις ανέμους, από τη μια άκρη του ουρανού ως την άλλη». (Βλέπε επίσης Μάρκος 13:26-27· επίσης 1 Θεσσαλονικείς 4:16)

13. Ματθαίος 25:31-32: «Όταν όμως έρθει ο Υιός του ανθρώπου με τη δόξα του, και όλοι οι άγγελοι μαζί του, τότε θα καθίσει στον θρόνο της δόξας του· και μπροστά του θα συγκεντρωθούν όλα τα έθνη». – να κριθεί. (αντ.33-46). (Πρβλ. Κεφάλαιο, 16:27· επίσης, Ιούδα 14-15)

14. Ματθαίος 28:1-10: Το πρωί της ανάστασης του Χριστού, «άγγελος Κυρίου κατέβηκε από τον ουρανό, και ήρθε και κύλησε την πέτρα και κάθισε επάνω της» κ.λπ. (Βλέπε επίσης Μάρκος 16:1-7 Λουκάς 24:1-7,23, βλ.

15. Μάρκος 8:38: «Επειδή, όποιος ντραπεί για μένα και για τα λόγια μου σε αυτή τη μοιχική και αμαρτωλή γενιά, θα ντραπεί και ο Υιός του ανθρώπου για αυτόν, όταν έρθει στη δόξα του Πατέρα μαζί με τους αγίους αγγέλους. ." (Βλέπε Λουκάς 9:26· 12:8-9· πρβλ. Ματθαίος 10:32-33)

16. Λουκάς 15:10: «Σας λέω ότι υπάρχει χαρά στην παρουσία των αγγέλων του Θεού για έναν αμαρτωλό που μετανοεί».

17. Λουκάς 16:22: «Και συνέβη ότι ο ζητιάνος [Λάζαρος] πέθανε, και μεταφέρθηκε από τους αγγέλους στους κόλπους του Αβραάμ».

18. Λουκάς- 22:43: «Και φάνηκε σ' αυτόν [ο Ιησούς, στον κήπο της Γεθσημανή] ένας άγγελος από τον ουρανό, που τον ενίσχυε». (Πρβλ. Ματθαίος 4:11)

19. Πράξεις 1:10-11: «Ενώ αυτοί [οι απόστολοι κατά την ανάληψη του Χριστού] κοιτούσαν σταθερά στον ουρανό καθώς πήγαινε, ιδού, δύο άνδρες [προφανώς άγγελοι] στάθηκαν δίπλα τους με λευκή ενδυμασία» και τους διαβεβαίωσαν ότι την επιστροφή του με τον ίδιο τρόπο.

20. Πράξεις 5:19-20: «Ένας άγγελος Κυρίου» άνοιξε τις πόρτες της φυλακής και απελευθέρωσε τους αποστόλους, που είχαν φυλακιστεί επειδή κήρυξαν το ευαγγέλιο του αναστημένου Χριστού.

21. Πράξη. 7:53: Ο Στέφανος, σε μια ομιλία του ενώπιον του Σανχεντρίν, είπε στο δικαστήριο: «Εσείς ... λάβατε τον νόμο [του Μωυσή] όπως ορίστηκε από τους αγγέλους, και δεν τον τηρήσατε». (Πρβλ. Γαλάτες 3:19· Εβραίους 2:2)

22. Πράξεις 8:26: «Ένας άγγελος Κυρίου» έδωσε εντολή στον Φίλιππο, τον ευαγγελιστή, να αφήσει τη Σαμάρεια και να πάει νότια στον δρόμο από την Ιερουσαλήμ προς τη Γάζα, όπου επικοινωνήσε με έναν Αιθίοπα ευνούχο και τον μετέτρεψε στον Χριστό. (έναντι 27-39)

23. Πράξεις 10:3-7,22,30-32: «Ένας άγγελος του Θεού», «ένας άγιος άγγελος», «ένας άνθρωπος... με φωτεινή ενδυμασία», εμφανίστηκε στον Κορνήλιο και του έδωσε εντολή να επικοινωνήσει με τον απόστολο Πέτρο για λόγια. όπου αυτός και το σπίτι του θα μπορούσαν να σωθούν.

24. Πράξεις 12:5-11: «Άγγελος Κυρίου» απελευθέρωσε τον απόστολο Πέτρο από τη φυλακή και απέτρεψε τη θανάτωσή του από τον Ηρώδη.

25. Πράξεις 12:15: Όταν ο Πέτρος απελευθερώθηκε από τη φυλακή και εμφανίστηκε στο σπίτι της Μαρίας, της μητέρας του Ιωάννη Μάρκου, με μια υπηρέτρια να απαντά χτυπώντας του «στην πόρτα της πύλης» και ανέφερε ότι ήταν ο Πέτρος, αυτή ήταν είπε: «Είναι ο άγγελός του». (Πρβλ. Ματθαίος 18:10)

26. Πράξεις 12:23: «Άγγελος Κυρίου» χτύπησε τον Ηρώδη και πέθανε, επειδή δεν έδωσε στον Θεό τη δόξα όταν δέχθηκε την αναγνώριση ως «θεός».

27. Πράξεις 23:6-9: Φαρισαίοι και Σαδδουκαίοι διαφώνησαν ως προς το αν υπάρχει κάτι όπως ένας άγγελος – επίσης ως προς το αν υπάρχει «ανάσταση» ή «πνεύμα» – με τον απόστολο Παύλο να πιστεύει με τους Φαρισαίους σε όλα τρία.

28. Πράξεις 27:23-24: «Ένας άγγελος του Θεού» στάθηκε στο πλευρό του Παύλου μια νύχτα σε ένα πλοίο που έπεσε από τη Θύελλα στην Adria» (ένας βραχίονας της Μεσογείου) για να εγγυηθεί την ασφάλεια του εαυτού του και όλων των επιβαινόντων.

29. 1 Κορινθίους 11:10: Ο απόστολος Παύλος έγραψε ότι η γυναίκα πρέπει να έχει «σημάδι εξουσίας στο κεφάλι της εξαιτίας των αγγέλων» – πιθανότατα λόγω της ανησυχίας τους να είναι όλοι υποταγμένοι στον Θεό. (Βλέπε Λουκάς 15:7,10)

30. Α' Θεσσαλονικείς 4:16: «Γιατί ο ίδιος ο Κύριος θα κατέβει από τον ουρανό με κραυγή, με φωνή αρχαγγέλου και με ατού του Θεού· και οι νεκροί εν Χριστώ θα αναστηθούν πρώτοι» – δηλαδή ο αρχάγγελος θα είναι περιλαμβάνεται με τους αγγέλους που συνοδεύουν τον Κύριό μας κατά την επιστροφή του στο τέλος της επίγειας ιστορίας.

31. 2 Θεσσαλονικείς 1:7-10: «Ο Κύριος Ιησούς θα αποκαλυφθεί από τον ουρανό μαζί με τους δυνατούς αγγέλους του» (King James Version), όταν έρθει να εκδικηθεί τους κακούς και να δοξαστεί στους αγίους του.

32. 1 Τιμόθεο 3:16: «Αυτός που φανερώθηκε στη σάρκα» (βλέπε Ιωάννη 1:1-1,14· 1 Ιωάννη 1:1-4· 3:5) «θεάθηκε από αγγέλους» – προφανώς γη. (βλέπε Ματθαίος 4:11· Μάρκος 1:13· επίσης, Λουκάς 2:13· 24: 4-7· Πράξη 1:10-11· πρβλ. Ιωάννης 1:51)

Συμπέρασμα της Αποστολής των Αγγέλων

Οι διακονίες των αγγέλων έχουν ποικίλει κατά τη διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας, αλλά χρησιμοποιήθηκαν κυρίως για την προνοητική καθοδήγηση και την προστασία του λαού του από τον Θεό – «απεσταλμένοι να κάνουν υπηρεσία για χάρη αυτών που θα κληρονομήσουν τη σωτηρία». (Εβραίους 1:14) Και εμφανιζόμενοι ως άνθρωποι. Ξένοι και άντρες έχουν κατά καιρούς «διασκεδάσει αγγέλους εν αγνοία». (Εβραίους 13:2)

Σχόλιο: Οι άγγελοι εκτελούν την υπηρεσία του Θεού στους Χριστιανούς ακόμη και όταν δεν έχουν επίγνωση αυτής της υπηρεσίας.

Είναι δυνατόν να είμαστε αποδέκτες των υπηρεσιών τους και να μην το γνωρίζουμε. Είναι επίσης πιθανό ότι τα πνεύματα όλων των δικαίων βρίσκονται στο θάνατο και οδηγούνται από αγγέλους στον παράδεισο του Άδη, όπως στην περίπτωση του Λαζάρου. (Λουκάς 16:22)

Τέλος, φαίνεται ότι τότε θα ενώσουμε μαζί τους στον ουράνιο κόσμο. (Εβραίους 12:22-24)

ΓΑΒΡΙΗΛ

Αναφέρεται δύο φορές στην Παλαιά Διαθήκη και αναφέρεται ως «ο άνθρωπος Γαβριήλ», επειδή έχει την εμφάνιση ανθρώπου. Στην πρώτη περίπτωση, εμφανίστηκε στον προφήτη Δανιήλ για να εξηγήσει ένα όραμα που είχε δει αλλά δεν κατάλαβε (Δανιήλ 8:1-19). Στη δεύτερη περίπτωση, εμφανίστηκε ομοίως στον Δανιήλ, αυτή τη φορά ως απάντηση στην προσευχή και για να τον διδάξει περαιτέρω σχετικά με το όραμα που είχε δει. (9:20-23)

Ο Γαβριήλ αναφέρεται επίσης δύο φορές στην Καινή Διαθήκη. Στην πρώτη περίπτωση, εμφανίστηκε στον Ζαχαρία, τον πατέρα του Ιωάννη του Βαπτιστή, για να του αναγγείλει τη

γέννηση του τελευταίου, λέγοντας: «Εγώ είμαι ο Γαβριήλ, που στέκομαι μπροστά στο Θεό· και στάλθηκα να σου μιλήσω. και να σου φέρω αυτά τα καλά νέα» (Λουκάς 1:5-23). Και έξι μήνες αργότερα στάλθηκε από τον Θεό σε «μια πόλη της Γαλιλαίας, που ονομαζόταν Ναζαρέτ», σε μια παρθένο που λεγόταν Μαρία, για να της αναγγείλει ότι θα συλλάβει με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος και θα γεννήσει έναν γιο, τον οποίο ήταν να καλέσει τον Ιησού, και ποιος θα ονομαζόταν Υιός του Υψίστου. (1:26-38)

ΜΙΧΑΗΛ

Μετά από ένα ορισμένο όραμα του Δανιήλ, ένας στάλθηκε από τον Θεό για να του εξηγήσει τη σημασία του, αλλά ότι ο πρίγκιπας του βασιλείου της Περσίας είχε καθυστερήσει. αλλά, είπε στον Δανιήλ, «Ο Μιχαήλ, ένας από τους αρχηγούς πρίγκιπες, ήρθε να με βοηθήσει». Και πριν φύγει, του είπε: «Δεν υπάρχει κανένας που να με έχει εναντίον αυτών [τον άρχοντα της Περσίας και τον πρίγκιπα της Ελλάδας], παρά ο Μιχαήλ ο πρίγκιπας σου». (βλέπε Δανιήλ 10:1-21, με το όνομα του Μιχαήλ να αναφέρεται στα εδάφια 13,21.) Και στο 12:1, αναφέρεται ξανά ονομαστικά και περιγράφεται ως «ο μεγάλος πρίγκιπας που αντιπροσωπεύει τα παιδιά του λαού σου». – Ο λαός του Δανιήλ, οι άγιοι των Ιουδαίων.

Στην Καινή Διαθήκη, στο Ιούδα 9, αποκαλείται «Μιχαήλ ο αρχάγγελος» (το υψηλότερο επίπεδο αγγέλου) και περιγράφει ότι συγκρούστηκε με τον διάβολο και «διαμάχησε για το σώμα του Μωυσή». Και, τέλος, στην Αποκάλυψη 12,7-9, διαβάζουμε: «Και έγινε πόλεμος στον ουρανό: ο Μιχαήλ και οι άγγελοί του βγήκαν στον πόλεμο με τον δράκο· και ο δράκος πολέμησε και οι άγγελοί του· και δεν επικράτησαν, ούτε Η θέση τους βρέθηκε πια στον ουρανό, και ο δράκος, το παλιό φίδι, αυτός που ονομάζεται Διάβολος και ο απατεώνας όλου του κόσμου ρίχτηκε κάτω στη γη, και οι άγγελοί του ρίχτηκαν μαζί του .” Όλα αυτά τα είδε ο Γιάννης σε όραμα, ενώ βρισκόταν στο νησί της Πάτμου.

ΣΑΤΑΝΑΣ

Η αγγλική λέξη προέρχεται από τον εβραϊκό όρο Satan στην Παλαιά Διαθήκη και τον ελληνικό όρο Satanas στην Καινή Διαθήκη. Η βασική του σημασία είναι «αντίπαλος». Μεταφράζεται «Σατανάς», που σημαίνει ο υπέρτατος αντίπαλος του Θεού και του ανθρώπου και γίνεται ανεκτός από τον Θεό εντός ορισμένων ορίων για τη διάρκεια της δοκιμαστικής περιόδου του ανθρώπου στη γη, αλλά είναι καταδικασμένος σε «αιώνιο πυρ» στη συνέχεια μαζί με τους πράκτορές του. (Ματθαίος 25:41) Η μόνη εξαίρεση είναι όταν ο Ιησούς αποκάλυψε τον Πέτρο «Σατανά» με την έννοια ενός ανθρώπου που μοιάζει με τον Σατανά όταν αμφισβήτησε την πρόβλεψη του Κυρίου μας για τον επικείμενο θάνατό του στο Ματθαίος 16:23. Μάρκος 8:33).

Χαρακτήρας και Ταυτότητα

Στην Αποκάλυψη 12:9, όπου συμβολικά αναπαρίσταται ως «δράκος». Περιγράφεται ως «το παλιό φίδι, αυτός που ονομάζεται Διάβολος· και ο Σατανάς, ο απατεώνας όλου του κόσμου». Η λέξη «Διάβολος» σημαίνει συκοφαντής, αυτός που κάνει κακόβουλα ψευδείς δηλώσεις ή

συκοφάντης. Και το να αποκαλείται «το παλιό φίδι... ο απατεώνας» είναι προφανώς μια νύξη για το φίδι που, ως πράκτορας του Σατανά, με ψέματα και συκοφαντίες του Θεού εξαπάτησε την Εύα στον κήπο της Εδέμ (Γένεση 3) και οδήγησε αυτήν και τον Αδάμ σε αμαρτία που κατέληξε σε φυσικό θάνατο για αυτούς και για όλους τους απογόνους. Έτσι, ο Ιησούς είπε στους Ιουδαίους που ήθελαν να τον σκοτώσουν: «Είστε από τον πατέρα σας, τον διάβολο, και τις επιθυμίες του πατέρα σας είναι το θέλημά σας να κάνετε. Αυτός ήταν φονιάς από την αρχή, και δεν στέκεται στην αλήθεια. γιατί δεν υπάρχει αλήθεια μέσα του, όταν λέει ψέματα, λέει από μόνος του· γιατί είναι ψεύτης και ο πατέρας του» (Ιωάννης 8:44). Ο απόστολος Παύλος μιλάει για «το φίδι [που] εξαπάτησε την Εύα με την πονηριά του» (Β' Κορινθίους 11:3), για «τα πονήματα του διαβόλου». (Εφεσίους 6:11) Και για «τα μηχανήματα του» (2 Κορινθίους 2:11). Μπορεί να εμφανίζεται ως «άγγελος φωτός» (Β' Κορινθίους 11:14). Επίσης, αντίθετα, «ο αντίπαλός σου, ο διάβολος ως λιοντάρι που βρυχάται, που περιφέρεται, αναζητώντας ποιον να καταβροχθίσει». (1 Πέτρου 5:8)

Προέλευση και πεπρωμένο

1. Φαίνεται πιθανό ότι ο Σατανάς δημιουργήθηκε ως άγγελος του Θεού υψηλής βαθμίδας, αλλά όχι πολύ υψηλότερος, και ήταν αρχηγός «των αγγέλων που αμάρτησαν» και «πετάχτηκαν», όπως αναφέρεται στο 2 Πέτρου 2:4 και Ιούδα 6. Στο τελευταίο απόσπασμα αναφέρεται ότι «δεν διατήρησαν το δικό τους πριγκιπάτο, αλλά εγκατέλειψαν την κατάλληλη κατοίκησή τους», υπονοώντας ότι δεν ήταν ευχαριστημένοι με την τάξη και τη σφαίρα που τους είχε ανατεθεί.

2. Στην Αποκάλυψη 12:7-9, διαβάζουμε: «Και έγινε πόλεμος στον ουρανό: ο Μιχαήλ και οι άγγελοί του βγήκαν στον πόλεμο με τον δράκο· και ο δράκος πολέμησε και οι άγγελοί του· και δεν επικράτησαν, ούτε η θέση τους βρέθηκε πια στον ουρανό, και ο μεγάλος δράκος, το παλιό φίδι, αυτός που ονομάζεται Διάβολος και Σατανάς, ο απατεώνας όλου του κόσμου ρίχτηκε στη γη, και οι άγγελοί του με αυτόν."

Σχόλιο: Αυτό ήταν μέρος ενός οράματος που είχε ο Ιωάννης στη Νήσο της Πάτμου, συμβολικό του τι συνέβη ως αποτέλεσμα της προσπάθειας του Σατανά να καταστρέψει τον Ιησού μετά τη γέννησή του και τελικά να επιτύχει τη σταύρωση του – μόνο για να τον αναστήσει ο Θεός από το νεκρός και «αρπασμένος στον Θεό και στον θρόνο του». (12:4-5)

3. Στο Κατά Ματθαίον 25:41, ο Ιησούς μιλά για «την αιώνια φωτιά που ετοιμάστηκε για τον Διάβολο και τους αγγέλους του». Έτσι, ο Σατανάς πρέπει να ήταν ένας πανίσχυρος άγγελος με άλλους αγγέλους ευθυγραμμισμένους μαζί του, όπως ακριβώς ο Μιχαήλ ήταν ένας πανίσχυρος άγγελος ("ο αρχάγγελος, "Ιούδα 9) και, σύμφωνα με την εικόνα της Αποκάλυψης 12, είχε ακόμη άλλους αγγέλους ευθυγραμμισμένους μαζί του. Οι έκπτωτοι άγγελοι, συμπεριλαμβανομένου του Σατανά, δεν έχουν ριχτεί ακόμη στην «αιώνια φωτιά», αλλά είναι δεσμευμένοι για κρίση» (Β' Πέτρου 2:4) – ο Ιούδας λέει «στην κρίση της μεγάλης ημέρας» (Ιούδα 6). είναι αναμφίβολα η «ημέρα» που όρισε ο Θεός για να κρίνει τον κόσμο με δικαιοσύνη από τον «άνθρωπο» που ανέστησε από τους νεκρούς (Πράξεις 17:31).

4. Στον Ιώβ (1:6,7,7,8,9,12,12· 2:1,2,2,3,4,6,7) έχουμε την πρώτη αναφορά του «Σατανά» με αυτό το όνομα – ορίζεται στα εβραϊκά ως «ο Σατανάς», προφανώς ως υπεροχή.

Η αρχαία παράδοση ταυτίζει τον Ιώβ με τον Ιωβάβ, τον δεύτερο Βασιλιά του Εδώμ (Γένεση 36:33). και το Ουζ πιστεύεται ότι ήταν κατά μήκος των συνόρων μεταξύ Παλαιστίνης και Αραβίας, που εκτείνεται από τον Εδώμ βόρεια και ανατολικά προς τον ποταμό Ευφράτη. Αυτό το τμήμα της γης του Ουζ που η παράδοση αποκαλούσε σπίτι του Ιώβ ήταν η Χαουράν, ανατολικά της Θάλασσας της Γαλιλαίας, ένα τμήμα της οποίας ονομάστηκε αργότερα Μπασάν, επίσης Γκολάν (μέχρι σήμερα).

Ο διάβολος

Ο όρος «διάβολος» έχει ήδη περιγραφεί ως συκοφαντικός συκοφάντης - συκοφάντης - ψεύτικος κατηγορός. Δεν είναι απαραίτητα όλες οι κατηγορίες του Σατανά ψευδείς, αλλά όλες έχουν κακή πρόθεση, και οι περισσότερες από αυτές είναι ψευδείς. Όντας ένας ακλόνητος εχθρός του Θεού και του ανθρώπου, κατηγορεί τον άνθρωπο στον Θεό (Ιώβ 1:6-11· 2:1-5· Αποκάλυψη 12:9-19) και τον Θεό στον άνθρωπο (Γένεση 3:1-15). Η ελληνική λέξη που αποδίδεται πιο σωστά «διάβολος» είναι διάβολος. Μεταφράζεται ως «ψευδής κατηγορός» στα εδάφια 1 Τιμόθεο 3:1 και 2 Τιμόθεο 3:3 και «συκοφάντης» στο Τίτο 2:33, «διάβολος» μία φορά (Ιωάννης 6 :70), όπου ο Ιησούς είπε για τον Ιούδα τον Ισκαριώτη ότι ήταν «διάβολος» – όχι «ο διάβολος».

Belial

Αυτή είναι μια ελληνική μορφή της εβραϊκής λέξης beliyaal, που σημαίνει αναξιότητα. κακία, ασεβής και ασεβής.

Βελζεβούλ

Στη Λατινική Βουλγάτα του Ιερώνυμου (στα τέλη του 4ου αιώνα μ.Χ.) του ελληνικού έργου της Καινής Διαθήκης Beelzeboul στο Ματθαίος 10:25. 12:24, 27; Μάρκος 3:22; Λουκάς 11:15,18,19) και υιοθετήθηκε στις περισσότερες, αν όχι σε όλες τις αγγλικές μεταφράσεις. Χρησιμοποιήθηκε από τους Εβραίους εχθρούς του Ιησού και από τον ίδιο τον «άρχοντα των δαιμόνων» και εφαρμόστηκε στον «Σατανά». (Ματθαίος 12:24-27)

Ο πειρασμός

Αυτή η περιγραφή εμφανίζεται στα εδάφια Ματθαίος 4:3 και 1 Θεσσαλονικείς 3:5 – κυριολεκτικά, το δελεαστικό και το δελεαστικό, αντίστοιχα. Ο Σατανάς ως πειραστής επικαλείται κακές ενέργειες.

Ο Κακός

Βλέπε Ματθαίος 13:19, 38-39. 1 Ιωάννη 2:13-14. 3:12; 5:18.

Ο Απατεώνας

Βλέπε Αποκάλυψη 12:9. βλ. 20:3, 8.

Ο Κατήγορος

Βλέπε Αποκάλυψη 12:10. βλ. Ιώβ 1:11. 2:4-5.

Ο εχθρός

Βλέπε Ματθαίος 13:39.

Αντίπαλος

Βλέπε 1 Πέτρου 5:8. η ελληνική λέξη είναι αντίδικος, που αρχικά σήμαινε αντίπαλος σε μια δίκη, αλλά άρχισε να χρησιμοποιείται ως γενική λέξη για έναν αντίπαλο είτε σε δικαστήριο είτε όχι. Στο τελευταίο απόσπασμα, ο Σατανάς χρησιμοποιείται ως ρήμα, που σημαίνει κατηγορώ, είμαι αντίπαλος. (πρβλ. Ζαχαρίας 3:1)

Εωσφόρος??? Νομίζουμε Όχι.

Οι πρώτες μεταφράσεις της Βίβλου του Ησαΐα έχουν "Πώς έπεσες από τον ουρανό, ω Εωσφόρε, γιε του πρωινού! Σε ένα σημείωμα όμως λέει. «Η, ω αστέρι της ημέρας». Αλλά το συμφραζόμενο του Ησαΐα 14:3-23 δείχνει τον όρο που πρέπει να χρησιμοποιείται για να απευθυνθούμε στον «βασιλιά της Βαβυλώνας» (εδ. 4), το λαμπρότερο αστέρι στους πολιτικούς ουραμούς εκείνη την εποχή, όχι τον Σατανά, παρά τις συγκρίσεις μεταξύ των δύο και τυχόν υπερβολικές περιγραφές που χρησιμοποιούνται, οι περισσότερες από τις οποίες αντιπροσωπεύουν την εγωιστική και αλαζονική υπερηφάνεια και τα φιλόδοξα σχέδια του ίδιου του βασιλιά, που σύντομα θα ματαιωθούν από την ανατροπή και την πτώση.

Το πλαίσιο που μόλις αναφέρθηκε αντιπροσωπεύει το δεύτερο μέρος ενός «φορτίου» ή χρησμού εναντίον του ίδιου του έθνους της Βαβυλώνας, ξεκινώντας από το εδάφιο Ησαΐας 13:1. Μια άλλη παρόμοια προφητεία βρίσκεται στο Ιεζεκιήλ 28: 1-19, κατά του «άρχοντα της Τύρου», που περιγράφει την υπερβολική υπερηφάνεια του και τον προειδοποιεί ότι πλησιάζει ο θάνατος (έναντι 1-10), ακολουθούμενο από ένα σατιρικό «θρήνο για τον βασιλιά της Τύρου " (vs.11-19), σχεδόν βέβαιο ότι ήταν το ίδιο με τον "πρίγκιπα."

Κεφάλαιο 4

Δαίμονες

Αυτή η μελέτη για τους Δαίμονες θα περιλαμβάνει τη σχέση και τη συμμετοχή τους σε άλλα θέματα, όπως η παγανιστική λατρεία, οι πεποιθήσεις και οι πρακτικές, όπως η αστρολογία και η λατρεία των προγόνων, ο πνευματισμός και η νεκρομαντεία, η μαντεία, η μαγική

μετενσάρκωση, η μετεμψύχωση ψυχών και κάθε είδους μύθοι δεισιδαιμονίες κ.λπ. Κάποιες από αυτές μπορεί να μην αναφέρουμε ξανά παρά μόνο τυχαία και εν συντομία.

Παρά το σημαντικό υλικό για το θέμα, η Αγία Γραφή δεν παρέχει οριστικές ή αναγκαστικά αυθεντικές απαντήσεις σε όλες σχεδόν τις ερωτήσεις που μπορεί ή μπορούν να τεθούν. Αλλά θα είναι ο σκοπός μας να καλύψουμε ένα ευρύ φάσμα υλικών όπως μπορούμε εύλογα στις γραφές και αυτό να συμβάλλει στην κατανόησή τους.

Στη Βίβλο η λέξη «πνεύμα», αλλά όχι ψυχή χρησιμοποιείται για μη ανθρώπινες καθώς και ανθρώπινες οντότητες, καλές και κακές, όπως ο ΘΕΟΣ, το ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ και ο ΧΡΙΣΤΟΣ, οι ΑΓΓΕΛΟΙ και οι ΔΑΙΜΟΝΟΙ. Ένα ενδιαφέρον γεγονός είναι ότι η πίστη στον κόσμο των πνευμάτων (τόσο καλό όσο και κακό) έχει χαρακτηρίσει κάθε πολιτισμό που είναι γνωστός σε όλη τη γη, όχι μόνο στις χώρες της Βίβλου, αλλά και στους σημιτικούς, αιγυπτιακούς, ελληνικούς και ρωμαϊκούς πολιτισμούς που κυριαρχούν σε αυτές. Χώρες.

Η αγγλική λέξη "demon" είναι αγγλοποιημένη μορφή του ελληνικού ουσιαστικού daimon και βρίσκεται τόσο στην Καινή μας Διαθήκη όσο και στην LXX (μια ελληνική μετάφραση της Παλαιάς Διαθήκης περίπου το 250 π.Χ.).

Οι Εβδομήκοντα (LXX) μιλούν για έναν επαναστατημένο λαό που «καίει θυμίαμα σε βωμούς από τούβλα χωρίς να συλλαβίζει σε ποιον παρά απαγόρευε αντικείμενα λατρείας· π.χ. στον Βάαλ και άλλους ειδωλολατρικούς θεούς.

Μια δημοφιλής πεποιθήση στον ελληνιστικό ή ελληνικό κόσμο πριν από τους χρόνους της Καινής Διαθήκης ήταν «Τα πνεύματα των θνητών γίνονται δαίμονες όταν χωρίζονται από τα γήινα σώματα». (A. Campbell, Popular Lectures and Addresses, σελ. 380, 381, 386.) Ήταν μια κοινή αντίληψη στον ελληνικό κόσμο (και στον παγανιστικό κόσμο γενικότερα) ότι οι δαίμονες εμφανίζονται συχνά σε κάθε είδους μέρη, σε όλες τις πιθανές στιγμές, ειδικά εκείνα του ασυνήθιστου θηρίου, και εκδηλώνονται με τις πιο διαφορετικές ατυχίες. Τα γεγονότα ήταν συχνά μυστηριώδη μέχρι που αναγνωρίστηκαν ως έργο δαίμονα. Ορισμένοι δαίμονες πίστευαν ότι ήταν καλοήθεις, ήθελαν μόνο τις θυσίες που τους οφείλονταν, άλλοι εχθρικοί και επιβλαβείς – ακόμη και βίαιοι, και έπρεπε να αντιμετωπιστούν με τα πιο δραστικά μέσα. Η δαιμονοποίηση, που είχε ως αποτέλεσμα ασθένειες, είχε επίσης γίνει μέρος της λαϊκής πεποιθήσης. Και το ίδιο είχε η πρακτική της προσπάθειας να τους εκδιώξουμε ή να τους ξορκίσουμε με μαγικό τρόπο.

Αποτρόπαιες Πρακτικές

Ο παγανιστικός κόσμος γενικά είχε απόψεις παρόμοιες με τις δημοφιλείς ελληνικές πεποιθήσεις σχετικά με τα πνεύματα. Αυτή η έννοια περιλάμβανε τις δυνάμεις που μεσολαβούν μεταξύ των ανώτερων θεών και του ανθρώπου, συμπεριλαμβανομένων των πνευμάτων των νεκρών, όπως οι άγγελοι αντιπροσωπεύονται στην Παλαιά Διαθήκη όπως κάνουν μεταξύ του Ιεχωβά και του ανθρώπου. Αλλά τα κείμενα της Παλαιάς Διαθήκης απαγόρευαν στο λαό του Θεού να

υιοθετήσουν τις πεποιθήσεις και τις πρακτικές των ειδωλολατρών, όπως αργότερα έκανε και κάνει η Καινή Διαθήκη.

Τόσο η Παλαιά όσο και η Καινή Διαθήκη καταδικάζουν ως αηδίες διάφορες παγανιστικές πρακτικές και πεποιθήσεις σε σχέση με τους δαίμονες ως εξής:

- (1) η πρακτική να περνούν τον γιο τους ή την κόρη του μέσα από τη φωτιά
- (2) αυτός που χρησιμοποιεί μαντεία,
- (3) αυτός που ασκεί οιωνό (οιωνός),
- (4) ένας μάγος,
- (5) ένας μάγος,
- (6) ένας γόης,
- (7) ένας σύμβουλος οικείου πνεύματος,
- (8) ένας μάγος,
- (9) ένα νεκρομαντείο.
- (10) μαντείο,
- (11) μαγεία,
- (12) μαγεία (μάγος, καθώς και μάγισσα)
- (13) αστρολογία,
- (14) μηνιαία προγνωστικά,
- (15) εξορκισμός,
- (16) δεισιδαιμονία,
- (17) είδωλο (και συγγενικοί όροι),
- (18) απάτη (ο λόγος για τον οποίο θα εξηγηθεί αργότερα).

Το νόημα ορισμένων από αυτές τις πρακτικές

1. Περάστε τον γιο ή την κόρη στη φωτιά ως λατρεία:

Αυτή ήταν μια μορφή θυσίας παιδιών, που ασκούσαν ευρέως στη Χαναάν και τα περίχωρά της, και αποτρόπαια πρακτική.

Σχόλιο: Η σημερινή πρακτική της άμβλωσης ισοδυναμεί με την πρακτική της θυσίας παιδιών στην ειδωλολατρία;

2. Ειδωλολατρία

Κυριολεκτικά, η ειδωλολατρία είναι η λατρεία των ειδώλων ή των εικόνων ως θεότητας. μεταφορικά, υπερβολική προσκόλληση ή σεβασμό για οτιδήποτε, με την έννοια αυτή η «απληστία» λέγεται ότι είναι ειδωλολατρία (Κολοσσαείς 3:5). Η αγγλική μας λέξη "είδωλο" προέρχεται από το ελληνικό *eidolon*, κάτι που φαίνεται, εικόνα ή ομοίωση - που αντιπροσωπεύει τη μορφή ενός αντικειμένου, είτε πραγματικού είτε φανταστικού. Με άλλα λόγια, αντιπροσωπεύει μια μη οντότητα όσον αφορά την πραγματικότητα. Όμως, στο μυαλό

των ειδωλολατρών, όταν προσφέρουν θυσίες στα είδωλα, «θυσιάζουν στους δαίμονες και όχι στον Θεό· και δεν θα ήθελα εσείς [οι Χριστιανοί] να έχετε κοινωνία με δαίμονες». (1 Κορινθίους 10:20)

Δίνοντας τον Δεκάλογο στο Ισραήλ στο Σινά, ο Ιεχωβά είπε· "Δεν θα έχεις άλλους θεούς εκτός από εμένα. Δεν θα σου φτιάξεις γλυπτό είδωλο, ούτε όμοιο με οτιδήποτε είναι επάνω στον ουρανό, ή από κάτω στη γη, ή στο νερό κάτω από τη γη. Μην τους προσκυνήσεις ούτε θα τους υπηρετήσεις, γιατί εγώ ο Ιεχωβά ο Θεός σου είμαι ζηλιάρης Θεός». (Εξοδος 20:4-5)

Σύμφωνα με το προς Ρωμαίους 1:18-32, η θρησκεία αρχικά ήταν μονοθεϊστική (λατρεία ενός αληθινού Θεού), όχι πολυθεϊστική (πίστη σε πολλούς θεούς) και όχι ειδωλολατρία (λατρεία εικόνων). Δεν υπάρχει καταγραφή πολυθεϊσμού ή ειδωλολατρίας πριν από τον κατακλυσμό. Αλλά φαίνεται ότι όχι πολλές γενιές αργότερα, αυτές είχαν δημιουργηθεί «Οι πατέρες σας κατοικούσαν παλιά πέρα από τον ποταμό [τον Ευφράτη], ακόμη και ο Θάρα, ο πατέρας του Αβραάμ και ο πατέρας του Ναχώρ· και υπηρέτησαν άλλους θεούς». (Ιησούς του Ναυή 24:2)

3. Δεισιδαιμονία

Η δεισιδαιμονία βασίζεται σε παράλογα συναισθήματα φόβου, σε μια πίστη σε ένα θρησκευτικό σύστημα που θεωρείται (από άλλους εκτός από τον πιστό) ως χωρίς λογική υποστήριξη, στον αποκρυφισμό ή στην πίστη σε οιωνούς, γοητεία και σημάδια. (από Funk & Wagnalls Νέο Πρακτικό Λεξικό της Αγγλικής Γλώσσας)

Ο πολιτισμός μας, ακόμη και μεταξύ των Χριστιανών, δεν είναι εντελώς απαλλαγμένος από υπολείμματα αρχαίων δεισιδαιμονιών. Μια κοινή δεισιδαιμονία του Μεσαίωνα ήταν ότι ο διάβολος μπορούσε να εισέλθει σε ένα άτομο κατά τη διάρκεια μιας αφύλακτης στιγμής όταν φτερνίζεται, αλλά ότι αυτό θα μπορούσε να αποφευχθεί εάν κάποιος παρευρισκόμενος έκανε αμέσως έκκληση στον Θεό. π.χ. "Ο Θεός να σε ευλογεί!" όταν κάποιος φτερνίζεται, πράγμα που περιελάμβανε την πίστη του στη δύναμη της μαγείας και της μαγείας. Ανάμεσα σε άλλα παρόμοια στοιχεία είναι η πεποίθηση ότι το 13 είναι ένας άτυχος αριθμός, η πίστη στο κακό μάτι, ότι το σπάσιμο ενός καθρέφτη προκαλεί κακή τύχη και, αντίθετα, ότι ένα πέταλο, ένα πόδι κουνελιού ή ένα τετράφυλλο τριφύλλι φέρνει καλή τύχη. Το πιο διαδεδομένο και λαμβανόμενο πιο σοβαρά στις μέρες μας είναι η εξάρτηση από το δημοσιευμένο ωροσκόπιο για την κατεύθυνση των καθημερινών δραστηριοτήτων του ατόμου, με βάση την πεποίθηση ότι τα αστέρια (που πίστευαν ευρέως αρχαία ως δαίμονες, θεοί και θεές) επηρεάζουν έθνη και άτομα και ότι οι αστρολόγοι μπορούν να προβλέπουν τα γεγονότα της ζωής ενός ατόμου. (Δείτε παρακάτω στον όρο «Αστρολογία»)

4. Μαντεία

Αυτή είναι η διαδικασία με την οποία οι άνθρωποι προσπαθούν, ή ομολογούν, να αποκτήσουν πληροφορίες από υπεράνθρωπες δυνάμεις θεοτήτων, με τη χρήση διαφόρων φυσικών μέσων. (Βλέπε Ιεζεκιήλ 21:21). Έρχεται σε αντίθεση με την αληθινά εμπνευσμένη προφητεία. Στην Καινή Διαθήκη (Πράξεις 16:16), μια υπηρέτρια αναπαρίσταται ως «έχουσα πνεύμα μαντικής» - κυριολεκτικά, «πνεύμα πύθωνα, το όνομα του μυθολογικού φιδιού που σκοτώθηκε από τον Απόλλωνα. (Harper's Analytical Greek Lexicon)

5. Καταπραϋντικό

Αυτός που ισχυρίζεται ότι έχει υπερφυσική ενόραση και είναι σε θέση να αποκαλύψει μυστικά και να προλέγει γεγονότα, ένας μάντης, ένας μάντης, εκείνοι που κυριεύτηκαν από το κακό πνεύμα (που αντιπροσωπεύεται από έναν ειδωλολατρικό θεό ή θεά) κατά την παράδοση του μαντείου τους. (Αμπέλι, Εκθετικό Λεξικό). Δεν χρησιμοποιείται ποτέ ούτε στην Παλαιά ούτε στην Καινή Διαθήκη των προφητών του Θεού.

6. Αυγούριο

Η πρόβλεψη γεγονότων με αισιοδοξία ή οιωνούς, επομένως, προβλέψεις που βασίζονται στο πέταγμα των πτηνών, την τροφοδοσία βρωμιάς, φαινόμενα στον ουρανό, ως μετεωρίτης ή έκλειψη. και προβλέψεις που βασίζονται σε οτιδήποτε – όπως μαύρες γάτες, εφιάλτες, άτυχες μέρες ή αριθμούς και το σπάσιμο των καθρεφτών.

7. Συμβουλευτείτε ένα οικείο πνεύμα

Αυτό συνήθως θεωρείται ως διαβούλευση, ή υποτιθέμενη διαβούλευση, με ένα πνεύμα με το οποίο κάποιος έχει σχέση και μπορεί να ζητήσει πληροφορίες, συμβουλές ή βοήθεια, όπως στην περίπτωση της μάντης υπηρέτριας των Πράξεων 16:16-18.

8. Μάγος

Wizard είναι μια μετάφραση της εβραϊκής λέξης yiddeoni, ένας που γνωρίζει, ή μέντιουμ. Είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι ο Ησαΐας στο κεφάλαιο 8:19 μιλά για αυτούς «που κελαηδούν και μουρμουρίζουν» – πιθανώς αναφερόμενος στη συγκάλυψη της φωνής τους έτσι ώστε να φαίνεται ότι είναι φωνές νεκρών (πρβλ. 29:4). Ένας μάγος θεωρείται ότι είναι αρσενικό, ενώ το οικείο πνεύμα αναφέρεται συχνότερα ως γυναίκα.

Σχόλιο: Μάγος και μάγισσα δεν έχουν την ίδια ρίζα λέξη. Η έκφραση «μάγισσα του Έντορ» έχει αναφορές σε μια γυναίκα με «οικείο πνεύμα». (1 Σαμουήλ 28:7-9)

9. Νεκρομαντεία

Η πρακτική ή η προσποίηση της κλήσης των πνευμάτων των νεκρών και της αναζήτησής τους. Η εβραϊκή λέξη darash σημαίνει έρευνα για τους νεκρούς. Αυτό έκανε ο Σαούλ μέσω της γυναίκας του Ενδόρ ως μέσο (1 Σαμουήλ 28:8-19) – έχοντας ένα «οικείο πνεύμα» – τουλάχιστον προσποιούμενος ότι έχει, και ο Θεός σίγουρα έδωσε επιτυχία αυτή τη φορά, είτε αυτή είτε όχι η συνήθης πρακτική ήταν προσποίηση. Και, από το Δευτερονόμιο 18:11, φαίνεται εύλογο το

συμπέρασμα ότι «οι σύμβουλοι οικείων πνευμάτων» και «μάγοι» υποδηλώνουν παρόμοια αναζήτηση ή προσποιούνται ότι αναζητούν χρησμούς από τα πνεύματα των νεκρών. Η Νέα Διεθνής Έκδοση αποδίδει με συνέπεια "μέσα" και "πνευματιστές".

10. Μηνιαία Πρόγνωση

Υποτίθεται ότι μαντεύει από τους οιωνούς της νέας σελήνης. (Ησαΐας 47:13)

11. Αστρολογία

Υποτιθέμενη μορφή μαντείας μέσω του προσδιορισμού και της σωστής ερμηνείας των θέσεων των ουράνιων σωμάτων του ζωδιακού κύκλου – αστέρια, πλανήτες, ήλιος και σελήνη, που λατρεύονται από τους ειδωλολάτρες ως θεότητες – με βάση την πεποίθηση ότι επηρεάζουν τις ανθρώπινες υποθέσεις και καθορίζουν την πορεία του γεγονότα με βάση τις κινήσεις τους και τις αντίστοιχες και σχετικές τοποθεσίες σε συγκεκριμένες χρονικές στιγμές.

12. Μαγεία

Αυτή είναι η προσπάθεια των ανθρώπινων όντων να εξαναγκάσουν ή τουλάχιστον να προκαλέσουν μια θεότητα, με τη χρήση φυσικών μέσων, να κάνει ό,τι θέλουν να κάνει -είτε καλό (Λευκή μαγεία) είτε κακό (Μαύρη μαγεία) - οι όροι σε παρένθεση δεν εμφανίζονται στη Βίβλο. Ο σκοπός της «Λευκής Μαγείας» είναι συχνά η αντιμετώπιση ή η προστασία από τη «Μαύρη Μαγεία».

13. Μαγεία

Αυτή η μορφή μάγου (μάγος) φαίνεται ως επί το πλείστον να είναι μια μαγική γοητεία ή ένα ξόρκι που επιχειρείται με ξόρκι ή τύπο λέξεων που ψάλλονται ή απαγγέλλονται, αλλά αποκλείει τη δράση.

14. Γοητευτικό

Γοητευτικό έχει σχεδόν την ίδια έννοια με τη γοητεία και μπορεί επίσης να περιλαμβάνει γοητευτές φιδιών.

15. Μαγεία

Κάποιος θα πίστευε ότι αυτό έχει να κάνει με την πρακτική ή τις υποτιθέμενες δυνάμεις μαγισσών (θηλυκών) ή μάγων (αρσενικών), κυρίως για κακούς σκοπούς, που αποδίδονται στη χρήση μαύρης μαγείας, μαγείας, γοητείας, σατανισμού και άλλων αποκρυφιστικών (μυστηριωδών και υποτιθέμενων υπερφυσικών) τέχνες. Αλλά αυτό δεν είναι εντελώς ακριβές. Η μαγεία και η μαγεία είναι πρακτικά συνώνυμα.

16. Μαγεία

Ένας όρος-ομπρέλα, που περιλαμβάνει και τη μαντεία και τη μαγεία, αλλά συνήθως για ιδιοτελείς και παραπλανητικούς σκοπούς, αν δεν προορίζεται να τραυματίσει άλλους. η δήθεν

χρήση δυνάμεων που αποκτώνται από τη βοήθεια ή τον έλεγχο πνευμάτων, ειδικά για μαντεία· αλλά και, για μαύρη μαγεία, μαγεία.

17. Απάτη

Ο απατεώνας ή τσαρλατάνοι προέρχεται από την ελληνική λέξη *goetes* που δηλώνει κλαψούρισμα ή ουρλιαχτό και χρησιμοποιούνταν για έναν μάγο ή μάγο που έλεγε ξόρκια σε ένα είδος ουρλιαχτού ή ουρλιαχτού. Μπορεί να αναφέρεται σε ψεύτικους δασκάλους που ασκούσαν μαγικές τέχνες (βλέπε Πράξεις 19:19) για πολλούς που ασκούσαν «μαγικές τέχνες» συγκεντρώνοντας τα βιβλία τους και καίγοντας τα, στην Έφεσο, όπου ήταν ο Τιμόθεος. Θα μπορούσε κάλλιστα το μεγαλύτερο μέρος της πρακτικής των λεγόμενων απόκρυφων τεχνών να ήταν απατεώνες.

18. Εξορκισμός

Αυτή είναι η πρακτική (που προσποιείται αν όχι αληθινή) της εκδίωξης των κακών πνευμάτων από πρόσωπα ή μέρη ή πράγματα στα οποία πιστεύεται ότι βρίσκονται, μέσω ξόρκων και την εκτέλεση ορισμένων απόκρυφων ή μαγικών τεχνών – το αντίθετο από εκείνες τις τελετουργίες που στοχεύουν εξευμενίζοντας ή προκαλώντας τη βοήθεια του πνευματικού κόσμου. Δεν χρησιμοποιήθηκε από τον Ιησού και τους μαθητές του για να εκδιώξουν τους δαίμονες – ο Ιησούς τους έδιωχνε «με λόγο» (Ματθαίος 8:16). Η λέξη «εξορκιστής» (Γρ. Εξορκιστής) εμφανίζεται στη Βίβλο μόνο στις Πράξεις 19:13, όπου χρησιμοποιείται για όσους προσπάθησαν να εκδιώξουν τα κακά πνεύματα χρησιμοποιώντας το όνομα του Ιησού τον οποίο κήρυξε ο απόστολος Παύλος, και φαινομενικά χρησιμοποιήθηκε από Ο Παύλος με έναν τρόπο να δυσφημεί τους επαγγελματίες εξορκιστές.

Υπαρξη δαιμόνων: Πραγματική ή Μυθολογική;

Διαδεδομένη πίστη στην πραγματικότητα

Η πίστη στους δαίμονες και η πιθανότητα δαιμονισμού εξαρτάται πρώτα από όλα από την πίστη σε έναν πνευματικό κόσμο – που πιθανότατα ανάγεται στην αρχή του ανθρώπου και ήταν παγκόσμιος μέχρι την εποχή του Χριστού, εκτός από τους Σαδδουκαίους. Ήταν μια αίρεση των Εβραίων που αρνούσαν την πραγματικότητα των αγγέλων, των πνευμάτων ή της ανάστασης (Πράξεις 23:8), των οποίων η δυσπιστία διέψευσε ο Ιησούς.

Η πίστη στους δαίμονες και η δαιμονοποίηση συνέχισε να κατέχει σημαντική θέση στη ζωή των χριστιανών μέχρι τα τέλη του 18ου αιώνα. Από τότε η πίστη στα πνεύματα έχει κάπως μειωθεί στις πολιτισμένες χώρες λόγω μιας αυξανόμενης τάσης προς τον ακραίο υλισμό, με μια πεποίθηση που οι δαίμονες (φάντασμα) θεωρούνται γενικότερα ως δεισιδαίμονες. Ακόμη και μερικοί που ισχυρίζονται ότι πιστεύουν στη Βίβλο, καθώς και σκεπτικιστές, θεώρησαν ότι οι δαίμονες δεν υπήρξαν ποτέ στην πραγματικότητα και ότι η πίστη σε αυτούς καθώς και σε δαιμονική κατοχή ήταν πράγματι προληπτική. Από την άλλη πλευρά, τον τελευταίο καιρό (αρχίζοντας όχι αργότερα από τη δεκαετία του 1970) υπάρχει μια αναζωπύρωση του ενδιαφέροντος και των διεκδικήσεων σχετικά με διάφορες πτυχές του αποκρυφισμού, ακόμη

και σε σοφιστικέ κύκλους. Και σε ένα είδος υποκουλτούρας ο «σατανισμός» έχει σηκώσει το άσχημο κεφάλι του.

Μια θεωρία μεταξύ των δήθεν πιστών είναι ότι ολόκληρη η αφήγηση των δαιμόνων είναι μυθολογική και συμβολική της επικράτησης του κακού στον κόσμο. Επίσης, ότι οι αφηγήσεις για την εκδίωξη των δαιμόνων από τον Κύριό μας και τους αποστόλους του συμβολίζουν την κατάκτησή τους έναντι του κακού με τη διδασκαλία και τη ζωή τους. Αλλά η απλή, απλή, πεζή αφήγηση των γεγονότων σαν γεγονός, κάνει τους ισχυρισμούς τους όχι συμβολικούς ή μεταφορικούς, αλλά ψευδείς, αν όχι κυριολεκτικά αληθινούς. Ο Χριστός μίλησε κάποτε αυτό που είναι ομολογουμένως μια παραβολή που περιλαμβάνει ακάθαρτα πνεύματα (Ματθαίος 12:43-45· Λουκάς 11:20-26). Ωστόσο, δεν συμβόλιζε ούτε την επικράτηση του κακού στον κόσμο ούτε τη δύναμή του πάνω του, αλλά απεικόνιζε ρητά την επιδεινούμενη κατάσταση αυτής της κακιάς γενιάς.

Μια άλλη θεωρία είναι ότι ο Χριστός και ο ευαγγελιστής του μίλησαν για δαίμονες και δαιμονική κατοχή μόνο σε συμφωνία με τη γενική πίστη των Εβραίων, χωρίς κανέναν ισχυρισμό ως προς την αλήθεια ή το ψέμα της, με την άποψη ότι οι «δαιμονικοί» απλώς υπέφεραν από ασυνήθιστες σωματικές ασθένειες. ή μυαλό (Smith's Bible Dictionary, Vol.1, p.585). Αλλά η διευκολυντική γλώσσα χρησιμοποιείται σωστά μόνο για πράγματα αδιάφορα και όταν δεν μεταφέρει μια λανθασμένη εντύπωση. Και οι αφηγήσεις των γραφών μεταφέρουν μια λανθασμένη εντύπωση εάν οι δαίμονες δεν είναι πραγματικότητα – κάτι που δύσκολα μπορεί να είναι θέμα αδιαφορίας, καθώς η πίστη στους δαίμονες είναι η υποκείμενη πηγή πολλών δεισιδαιμονιών και απεχθών συμπεριφορών.

Επιπλέον, αν και η σωματική ή ψυχική ασθένεια αναπαριστάται ως συχνά συνοδευόμενη από δαιμονισμό ή ως αποτέλεσμα αυτής, ο Ιησούς ωστόσο διέκρινε μεταξύ τους: «Στο όνομά μου θα εκδιώξουν τους δαίμονες· ... θα βάλουν τα χέρια στους αρρώστους και θα αναρρώσουν». (Μάρκος 16:17-18) «Και όρισε δώδεκα, για να έχουν δύναμη να θεραπεύουν αρρώστιες και να εκδιώκουν δαιμόνια» (Μάρκος 3:14-15). Αυτό δεν είναι σε αρμονία με τη διευκολυντική γλώσσα. Τα παρακάτω είναι απόδειξη ότι είναι κάτι περισσότερο από ασθένεια.

1. Ιάκωβος 2:14:

Πιστεύεις ότι ο Θεός είναι ένας. Καλά κάνεις: πιστεύουν και οι δαίμονες και ανατριχιάζουν." Δύσκολα θα μπορούσε να ειπωθεί ότι οι "ασθένειες" πιστεύουν και ανατριχιάζουν. Αλλά οι δαίμονες μπορούν να το κάνουν, και σε ορισμένες περιπτώσεις έχουν επικοινωνήσει τον τρόπο τους μέσω αυτών που κατείχαν. Σημειώστε τα ακόλουθα.

2. Ματθαίος 8:28-32:

«Και όταν ήρθε [ο Ιησούς] στη χώρα των Γαδαρηνών, τον συνάντησαν δύο δαιμονισμένοι, που βγήκαν από τους τάφους, πολύ αγριεμένοι, ώστε κανείς δεν μπορούσε να περάσει από εκείνη την οδό. Και ιδού, φώναξαν λέγοντας, "Τι σχέση έχουμε με σένα, Υιέ του Θεού, ήρθες εδώ για να μας βασανίσεις πριν από την ώρα;" Μακριά από αυτούς ήταν ένα κοπάδι από χοίρους που

έτρεφαν και τον παρακάλεσαν, λέγοντας: Αν μας διώξεις, πέταξε μας στο κοπάδι των χοίρων, και τους είπε μπήκε στο κοπάδι των χοίρων· και ιδού, όλο το κοπάδι όρμησε κάτω από τον απότομο στη θάλασσα και χάθηκε στα νερά». (Πρβλ. Μάρκος 5:1-17· Λουκάς 8:26-33)

Οι ασθένειες δεν μιλούν, δεν έχουν νοημοσύνη, δεν είναι προικισμένες με επιθυμία και θέληση και δεν μπορούν να βασανιστούν.

3. Πράξεις 16:16-21

«Και συνέβη καθώς πηγαίναμε σε έναν τόπο προσευχής [μέσα ή κοντά στους Φιλίππους], μας συνάντησε μια υπηρέτρια που είχε πνεύμα μαντικής [Γρ. ένα πνεύμα, ένας Πύθωνας], η οποία έφερε στους κυρίους της πολλά κέρδη από Οι ίδιοι που ακολούθησαν μετά από εμάς και τον Παύλο φώναξαν, λέγοντας: «Αυτοί οι άνθρωποι είναι δούλοι του Υψίστου Θεού, που σας διακηρύσσουν την οδό της σωτηρίας». Και το έκανε αυτό για πολλές μέρες, αλλά ο Παύλος, ταλαιπωρημένος, γύρισε και είπε στο πνεύμα του Ιησού Χριστού, και βγήκε εκείνη την ώρα ότι η ελπίδα του κέρδους τους είχε χαθεί, έπιασαν τον Παύλο και τον Σίλα και τους έσυραν στην αγορά ενώπιον των ηγεμόνων» κλπ. Αυτή είναι μια αφήγηση για κάτι άλλο εκτός από ασθένεια.

4. Πράξεις 19:11-20

Ο Λουκάς καταγράφει το ακόλουθο μεταγενέστερο περιστατικό στην Έφεσο: «Και ο Θεός έκανε ιδιαίτερα θαύματα με τα χέρια του Παύλου, έτσι ώστε στους άρρωστους μεταφέρονταν από το σώμα του μαντήλια ή ποδιές, και οι αρρώστιες έφευγαν από αυτά, και τα πονηρά πνεύματα εξήλθαν. Ορισμένοι επίσης από τους περιπάτους Ιουδαίους, εξορκιστές, ανέλαβαν να ονομάσουν πάνω σε αυτούς που είχαν πονηρά πνεύματα το όνομα του Κυρίου Ιησού, λέγοντας: Σας προσκυνώ στον Ιησού που κηρύττει ο Παύλος Και οι επτά γιοι ενός Εβραίου Σκήβα Αρχιερέας, ποιος το έκανε αυτό, και το πονηρό πνεύμα τους απάντησε: «Γνωρίζω τον Ιησού, και τον Παύλο, αλλά ποιος είστε και ο άνθρωπος στον οποίο το πονηρό πνεύμα πήδηξε πάνω τους [που επιχειρούσαν τέτοια στη συγκεκριμένη περίπτωση] και επικράτησαν εναντίον τους, ώστε έφυγαν από το σπίτι γυμνοί και τραυματίες όλοι, και το όνομα του Κυρίου Ιησού δοξάστηκε και πολλοί από αυτούς που είχαν πιστέψει, ήρθαν και εξομολογήθηκαν και δήλωσαν τις πράξεις τους. Και δεν είναι λίγοι αυτοί που ασκούσαν μαγικές τέχνες συγκέντρωσαν τα βιβλία τους και τα έκαψαν στα μάτια όλων. και μέτρησαν την τιμή τους και βρήκαν πενήντα χιλιάδες αργύρια. Έτσι μεγάλωσε δυνατά ο λόγος του Κυρίου και επικράτησε».

Σχόλιο: Όχι μόνο διακρίνονται τα «κακά πνεύματα» από τις «ασθένειες», αλλά αυτό που είπαν και έκαναν τα κακά πνεύματα σε επτά από τους γιους του Σκέβα μέσω του δαιμονισμένου δύσκολα μπορεί να αποδοθεί σε ασθένεια.

Επομένως, οι δαίμονες είχαν κάποια γνώση για τον Θεό (Ιακώβου 2:14), για τον Ιησού (Μάρκος 1:21-28· 3:11-12· Ματθαίος 8:28-32· Πράξεις 19:11-20) και για τους αποστόλους του (Πράξεις 16:16-21· 19:11-10) – και αναφορικά με τον Ιησού και τους αποστόλους του το εξέφρασαν μέσω αυτών που κατείχαν – πράγμα που σημαίνει ότι υπήρχε κάτι τέτοιο όπως η δαιμονική έμπνευση (αλλά όχι πάντα μεταδίδοντας την αλήθεια, όπως άλλα αποσπάσματα δείχνουν):

(α) "παραπλάνηση πνευμάτων και δόγματα δαιμόνων. (1 Τιμόθεο 4:1-5)

(β) πνεύματα όχι του Θεού έναντι «του Πνεύματος του Θεού» – «πνεύματα της πλάνης» έναντι «Πνεύματα της αλήθειας» – «ψευδοπροφήτες» έναντι υπονοούμενων αληθινών προφητών. (1 Ιωάννη 3:24 - 5:6)

(γ) πνευματικό χάρισμα «διάκρισης πνευμάτων» που απαιτείται στις συναθροίσεις των αγίων προφανώς για να φυλάγονται από απατεώνες (Α' Κορινθίους 12:10· 14:29). και, σήμερα, οποιαδήποτε προσποιημένη έμπνευση του Θεού είναι ψευδής. (βλέπε 1 Κορινθίους 13:8-13· πρβλ. Εφεσίους 4:7-16)

Οι μάγοι και οι μάντες ήταν συχνά ικανοί να εξαπατήσουν με κάποιο είδος – είτε με σατανικές δυνάμεις είτε με δολοπλοκία – αλλά απείχαν από αυτό που γινόταν με τη θείκη δύναμη (βλέπε Simon, Πράξεις 8:9-13, Elymas, Πράξεις 13: 4-12, γιοι του Σκήβα (Πράξεις 19:11-20) της αυλής του Ναβουχοδονόσορ (Δανιήλ 2, και 4) και του Βαλτάσαρ (Δανιήλ 5).

Προέλευση και προσωρινή κατοικία των δαιμόνων

Η προέλευση των δαιμόνων είναι άγνωστη από τις γραφές εκτός από το ότι ήταν δημιουργημένα όντα. Η κατοικία τους φαίνεται να αναφέρεται ως «άβυσσος» (ή «βαθύ»). Στο Λουκάς 8:31, από τους δαίμονες που ζήτησαν από τον Ιησού να μην τους πρόσταζε να «αναχωρήσουν στην άβυσσο». Και, στο προς Ρωμαίους 10:6-7, μας λένε να μην λέμε στην καρδιά μας «Ποιος θα ανέβει στην άβυσσο; (δηλαδή για να αναστήσει τον Χριστό από τους νεκρούς)». Εδώ η λέξη χρησιμοποιείται ως συνώνυμο του Άδη, ο τόπος των πνευμάτων που αναχώρησαν τόσο των δικαίων όσο και των κακών μεταξύ του θανάτου και της ανάστασης. Από τις Πράξεις 2:27-31, μαθαίνουμε ότι στο θάνατο η ψυχή του Χριστού ήταν στον «Άδη» (κάποιες Βίβλοι το έχουν μεταφράσει λάθος ως «Κόλαση»), – αλλά δεν αφέθηκε εκεί, επειδή αναστήθηκε από τους νεκρούς (εδ.22 -33). Εκεί βρισκόταν επίσης ο άδικος «πλούσιος» μετά θάνατον, όπως είπε ο Ιησούς στην αφήγηση του The Rich Man and Lazarus. αλλά υπήρχε «ένα μεγάλο χάσμα διορθώθηκε» μεταξύ αυτού και των δικαίων (Λουκάς 16:19-31). Η θέση του στον Άδη είναι πιθανότατα η ίδια με εκείνη στην οποία οι άγγελοι που αμάρτησαν είχαν ριχθεί και «επιφυλαχθεί για κρίση» – δηλαδή, Τάρταρος» – στα αγγλικά συνήθως αποδίδεται «κόλαση» (2 Πέτρου 2:4, πρβλ. Ιούδα 6) –αλλά διακρίνεται από τη Γέεννα, τη λίμνη της φωτιάς και τόπο της αιώνιας τιμωρίας.

Το ελληνικό έργο για «άβυσσος» ή «άβυσσος» είναι αβύσσος, ένα αμέτρητο βάθος. Χρησιμοποιείται περαιτέρω στην Αποκάλυψη:

1) Αποκάλυψη 9:1-11, όπου η άβυσσος ανοίγει για να απελευθερώσει καπνό που σκοτεινιάζει τον αέρα και μια πεντάμηνη πληγή από διαβολικές ακρίδες που βασανίζουν όσους δεν έχουν τη σφραγίδα του Θεού στα μέτωπά τους.

2) Αποκάλυψη 11:1-3, στο οποίο ένα θηρίο παριστάνεται να βγαίνει από την άβυσσο για να κάνει πόλεμο εναντίον των δύο μαρτύρων του Θεού και να τους σκοτώσει.

3) Αποκάλυψη 20:1-10, στο οποίο ο Σατανάς παριστάνεται ως φυλακισμένος για χίλια χρόνια στην άβυσσο, έτσι ώστε να μην είναι σε θέση να επιστρατεύσει όλα τα έθνη για παγκόσμια επίθεση για να καταστρέψει τους αγίους του Θεού μέχρι τα χίλια χρόνια πεπερασμένος. Και στην τελευταία αφήγηση γίνεται ξεκάθαρα η διάκριση ανάμεσα στην «άβυσσο» και τη «λίμνη του πυρός και του θειάφιου» – ο τελευταίος τόπος του τελικού και ατέρμονου βασανισμού των πονηρών. Αυτή η αντίθεση με τον Άδη, που θα καταργηθεί την ώρα της τελικής και γενικής κρίσης. (Αποκάλυψη 20:11-15)

Σχόλιο: Οι "ακρίδες" της "άβυσσος" αφέθηκαν ελεύθερες για μια εποχή για έναν θεϊκό σκοπό. Θα μπορούσε επίσης να ισχύει για τους "δαίμονες" να επιτρέψουν μια επίδειξη της ανωτερότητας της θείας δύναμης έναντι των διαβολικών δυνάμεων, όπως από τον Κύριό μας και τον απόστολους και ορισμένους άλλους.

Αλλά έχουμε και άλλες σκέψεις που πρέπει να λάβουμε υπόψη, σε γραφές που απευθύνονται σε Χριστιανούς με ειδωλολατρικό υπόβαθρο και συγχώνευση θρησκευτικού περιβάλλοντος, που περιλαμβάνει τον «αέρα» ως περιοχή δραστηριότητας.

Στο εδάφιο Εφεσίους 2:2, ο Σατανάς αναφέρεται στη δήλωση ότι «κάποτε περπατήσατε σύμφωνα με την πορεία αυτού του κόσμου, σύμφωνα με τον άρχοντα των δυνάμεων του αέρα του πνεύματος που τώρα ενεργεί στους γιους της ανυπακοής».

Στο εδάφιο Εφεσίους 6:10-12: "Τέλος, γίνετε δυνατοί στον Κύριο και στη δύναμη της δύναμής του. Φορέστε όλη την πανοπλία του Θεού, για να μπορέσετε να σταθείτε ενάντια στις πονηρίες του διαβόλου. Για την πάλη μας δεν είναι ενάντια στη σάρκα και το αίμα [όχι ενάντια στον άνθρωπο, πρωτίστως ή μόνο], αλλά ενάντια στις αρχές, ενάντια στις δυνάμεις, ενάντια στους παγκόσμιους άρχοντες αυτού του σκότους [πνευματικού και ηθικού σκότους], ενάντια στο πνευματικό πλήθος της κακίας στους ουράνιους τόπους (τους ατμοσφαιρικούς ουρανοί), ή σε ισχυρές εταιρικές οντότητες εξυψωμένης θέσης στη γη υπό τον έλεγχο του Σατανά και των απατεώνων του.

Στους Κολοσσαείς έχουμε το εξής: «Ο Θεός μας έχει ελευθερώσει [που είμαστε Χριστιανοί] από τη δύναμη του σκότους [την κυριαρχία ή το βασίλειο του Σατανά] και μας μετέφρασε στο βασίλειο του Υιού της αγάπης του [του Ιησού Χριστού, του οποίου το βασίλειο κατά συνέπεια είναι ένα φως (βλέπε Ιωάννη 1:1-14· 8:12· 1 Ιωάννη 1:5-7· 2:7-11, όπου το «σκοτάδι» και το φως» δεν είναι φυσικά, αλλά πνευματικά, ηθικά, ηθικά)]" (1:13)—χωρίς καμία αναφορά ή αλλαγή στη θέση του χώρου.

Γι' αυτό: «Προσέχετε μήπως υπάρξει κάποιος που θα σας λάφυρα μέσω της φιλοσοφίας και της μάταιης απάτης του, σύμφωνα με τα βασικά στοιχεία [ή τα στοιχεία] του κόσμου, και όχι μετά τον Χριστό· γιατί σε αυτόν κατοικεί όλο το πλήρωμα της Θεότητας σωματικά , και σε αυτόν γίνεστε πλήρεις, που είναι η κεφαλή κάθε πριγκιπάτου και εξουσίας: ... αφού λεηλάτησε τις

ηγεμονίες και τις εξουσίες, τους παρουσίασε ανοιχτά, θριαμβεύοντάς τους σε αυτό (δηλαδή, στο θάνατό του στο σταυρό)." (2:8-10,15)

Σχόλιο: Η λέξη που μεταφράζεται εδώ ως στοιχειώδη πνεύματα, βασικά στοιχεία, θα μπορούσε να σημαίνει τις θεμελιώδεις αρχές της γνώσης. Εφαρμόστηκε επίσης στα βασικά στοιχεία που αποτελούσαν τον φυσικό κόσμο (γη, αέρας, φωτιά και νερό) που μερικές φορές θεωρούνταν ως πνευματικές δυνάμεις. Αλλά ο όρος χρησιμοποιήθηκε επίσης για τα «ουράνια σώματα και τις δυνάμεις που πιστεύονταν ότι κατοικούσαν σε αυτά». Αυτά θεωρούνταν ότι είχαν επιρροή στις ανθρώπινες υποθέσεις, όπως οι άνθρωποι σήμερα πιστεύουν στη μοίρα και διαβάζουν τα ωροσκόπια τους στις καθημερινές εφημερίδες και μερικές φορές τα παίρνουν στα σοβαρά».

Σχόλια: Το ακόλουθο σχόλιο στο The Cambridge Bible Commentary on the New English Bible έχει πολλά να το επαινέσει: "Για άλλη μια φορά τονίζεται ότι ο Ιησούς είναι το μόνο κέντρο της χριστιανικής ζωής. Οι εικασίες για τις πλανητικές δυνάμεις και την επίδρασή τους στο ανθρώπινο πεπρωμένο δεν πρέπει να Τον πρώτο αιώνα μ.Χ., υπήρχαν πολλές εικασίες για τις θεϊκές δυνάμεις που έλεγχαν το σύμπαν και για τον σωστό τρόπο συμβιβασμού με αυτές. Αυτή η συζήτηση βασιζόταν συχνά στους παλιούς μύθους ή θρύλους για ειδωλολατρικούς θεούς. Η βάση του ήταν επομένως ανθρωπογενής σε αντίθεση με τον Χριστιανισμό που βασίζεται σταθερά σε έναν ιστορικό χαρακτήρα, τον Ιησού Χριστό, και σε πειστικά στοιχεία της σημασίας του ως εκείνου στον οποίο ο Θεός μιλάει στον άνθρωπο θεωρήθηκε ότι κατοικούσαν οι πλανήτες φαινόταν μεγάλοι (βλέπε παραπάνω 1:16).

Έτσι, οι ίδιες οι γραφές δεν είναι οριστικές ούτε στην Παλαιά ούτε στην Καινή Διαθήκη όσον αφορά τις χωρικές τοποθεσίες των υπό εξέταση τόπων και θα ήταν πολύ αλαζονικό να προσπαθήσουμε να το κάνουμε.

Γ. Δαιμονική κατοχή τώρα

Η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, η οποία δίνει την παραδοσιακή ίση θέση με τη γραφή στην πίστη και την πρακτική της, πιστεύει ότι υπάρχει πλέον δαιμονισμός. Its Catechism of Christian Doctrine, 1949, μια 2η Αναθεωρημένη Έκδοση της Κατήχησης της Βαλτιμόρης», εκφράζει την άποψη ότι «οι διάβολοι [δηλαδή οι δαίμονες] ή τα κακά πνεύματα» της γραφής είναι «κακοί άγγελοι» και

- (α) Μερικές φορές επιτρέπεται στους διαβόλους να εισέλθουν στο σώμα ενός ανθρώπου για να ασκήσουν εξουσία στις ικανότητές του – μια κατάσταση γνωστή ως διαβολική κατοχή. ή τους επιτρέπεται να βασανίζουν ένα άτομο από έξω – μια κατάσταση γνωστή ως διαβολική εμμονή.
- (β) Η διαβολική κατοχή και εμμονή επιτρέπονται από τον Θεό για να επιδείξει τη Δόξα Του, να τιμωρήσει την αμαρτία, να φέρει τους αμαρτωλούς σε μετάνοια ή να δώσει αφορμή για την άσκηση της αρετής.

- (c) Όταν ο διάβολος χρησιμοποιεί το σώμα ενός δαιμονισμένου για να πει ή να κάνει κακά πράγματα, το άτομο δεν είναι ένοχο αμαρτίας, υπό την προϋπόθεση ότι δεν συναινεί ελεύθερα.
- (d) Ο εξορκισμός είναι η πράξη της εκδίωξης ή της αποτροπής των κακών πνευμάτων από πρόσωπα, μέρη ή πράγματα που κατέχονται ή έχουν προσβληθεί από αυτά. Η εκκλησία έλαβε από τον Χριστό τη δύναμη του εξορκισμού.
- (ε) Εξορκιστής είναι εκείνος που έχει εξουσία, που του εκχωρείται από έναν επίσκοπο, να ασκεί δαίμονες. Το τάγμα του εξορκιστή είναι το τρίτο από τα τέσσερα δευτερεύοντα τάγματα της Δυτικής Εκκλησίας. Μόνο με την άδεια του επισκόπου του επιτρέπεται σε έναν ιερέα να χρησιμοποιήσει τη δύναμή του να εξορκίζει τα κακά πνεύματα».

«Γραφή που αναφέρεται και παρατίθεται: Ματθαίος 10:1· Εφεσίους 6»11. 1 Πέτρου 5:8-9. (Θέματα 44, 45, σελίδες 34-36)

Ορισμένες προτεσταντικές πηγές εκφράζουν την πίστη στη δαιμονική κατοχή ως πραγματικότητα. «Ο Χέινς, στο Πνευματισμός εναντίον του Χριστιανισμού, λέει: «Ο Σατανάς κατέχει τις ψυχές και τα σώματα ανδρών και γυναικών τώρα όσο ποτέ.

Γραφές

Οι γραφές δεν είναι οριστικές για το θέμα που εξετάζεται τώρα, αλλά μπορούμε να εξετάσουμε σιδηρότεχνον γνωρίζουμε ότι μπορεί να δώσει μια ένδειξη.

- (α) Η Παλαιά Διαθήκη δεν ασχολείται με τη δαιμονοποίηση αυτή καθαυτή, ούτε και το Ευαγγέλιο του Ιωάννη, το οποίο μπορεί να μην είχε γραφτεί μέχρι την τελευταία δεκαετία του πρώτου χριστιανικού αιώνα – το οποίο πιστεύεται από ορισμένους ότι υποδηλώνει ότι ξεκίνησε η δαιμονοποίηση να επιτραπεί μετά το κλείσιμο του κανονίου της Παλαιάς Διαθήκης και να φτάσει στο αποκορύφωμά του την εποχή του Χριστού και των αποστόλων του, προκειμένου να επιτραπεί μέσω αυτών η επίδειξη της θεϊκής δύναμης επί της σατανικής δύναμης, και στη συνέχεια να μειωθεί σημαντικά, αν και να μην εξαλειφθεί τελείως.

Αυτή η δαιμονική κατοχή έφτασε στο αποκορύφωμά της και άρχισε να παρακμάζει ακόμη και ενώ ο Χριστός ήταν ακόμη ζωντανός, μπορεί να είναι αλήθεια. Διότι μιλάει ότι έδεσε «τον δυνατό άνθρωπο» (Σατανά) και «χάλασε το σπίτι του» (διώχνοντας δαίμονες) (Ματθαίος 12:28-29). Και όταν εβδομήντα, τους οποίους είχε στείλει προηγουμένως σε μέρη που θα επισκεπτόταν στη συνέχεια, επέστρεψαν χαρούμενοι που «ακόμα και οι δαίμονες υποτάσσονται σε εμάς στο όνομά σου», είπε: «Είδα τον Σατανά να πέφτει σαν κεραυνός από τον ουρανό». (Λουκάς 10:17-20)

- (β) Φαίνεται μάλλον σημαντικό ότι η εξουσία εκδίωξης δαιμόνων δεν αναφέρεται ως ένα από τα θαυμαστά δώρα σε καμία από τις επιστολές προς εκκλησίες ή χριστιανικά άτομα, αν και ασκήθηκε από τους αποστόλους (και τον Φίλιππο) όπως αναφέρεται στο βιβλίο του Πράξεις και υποσχέθηκε και αναφέρεται στο Μάρκο 16:17-29.

(γ) Δεν είναι ξεκάθαρο από τη Γραφή ποιες συνθήκες προδιαθέτουν για δαιμονισμό, αν και το παραβολικό μήνυμα του Χριστού στο Κατά Ματθαίος 12:43-45 φαίνεται να δείχνει ότι ένα «άδειο σπίτι» μπορεί να ξανακατοικηθεί, και επομένως ότι η έλλειψη κατάλληλης ευσέβειας και χαρακτήρα, ακόμη και χωρίς διαβολική ή κακοήθη διάθεση, μπορεί να είναι ένας παράγοντας.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Από όλα όσα μάθαμε, η κορύφωση για τον εαυτό μας βρίσκεται στα εδάφια Εφεσίου 6:10-20 και Κολοσσαείς 2:8-15, που έχουν ήδη μελετηθεί, και αυτό που έχουμε επίσης στο Κολοσσαείς 2:16 - 3:17 (και άλλα παρόμοια εδάφια), διαβεβαιώνοντάς μας ότι ο Χριστός έχει τον έλεγχο, έχοντας αποδείξει την ανωτερότητά του έναντι του Σατανά και όλων των αγγέλων ή/και των δαίμονών του, έτσι ώστε η απελευθέρωσή μας από τον έλεγχό τους να είναι εγγυημένη με την πίστη και την πιστή υποταγή σε αυτόν. Αυτό θα έπρεπε να απαλλάξει τους Χριστιανούς από κάθε δεισιδαιμονικό φόβο και τρόμο για έναν κόσμο των κακών πνευμάτων.

Οι δαίμονες δεν είναι του Χριστού καθώς τους έδωσε και χρησιμοποιήθηκαν από τον Σατανά για να εκπληρώσει το θέλημά του.

Διεθνές Ινστιτούτο Γνώσης της Βίβλου

Randolph Dunn, Πρόεδρος - Roberto Santiago, Dean
thebiblewayonline.com

Μάθημα 1 - Το μήνυμα του Θεού

Πώς ήρθαν όλα εδώ;
Ο άνθρωπος που ήταν Θεός
Χριστός - Μυστήριο του Θεού
Μύθοι για τον Θεό
Από τη ζωή στο θάνατο - Θνητός άνθρωπος
Προγραμματισμένη Εξαγορά
Μηνύματα των Ευαγγελίων

Μάθημα 2 - Υπακοή στον Χριστό

Χρόνος Προ Χριστού
Χρόνος Χριστός στη Γη
Ο χρόνος μετά τον Χριστό
Τέλος του Χρόνου στη Γη
Ώρα να αποφασίσετε
Από το θάνατο μέσα από τον σταυρό στη ζωή
Μύθοι για τη Συγχώρεση
Βάπτισμα στον Χριστό

Μάθημα 3 - Μια νέα ζωή εν Χριστώ

Ένα βασίλειο που δεν φτιάχνεται με τα χέρια
Υπηρέτες στο Βασίλειο
Πρώτες Αρχές του Χριστού
Χήρες και άλλοι που έχουν ανάγκη
Πνευματικό Γάλα
Ζώντας απελευθερωμένος
Μύθος της δυστυχίας
Μήνυμα από τις Επιστολές
Λατρεύετε τον Θεό Εν Πνεύμα και Αλήθεια

Μελέτες για Μελετητές της Βίβλου

Περιγραμμένη Βίβλος
Συνοπτική Βίβλος
Τύποι και Μεταφορές

Μάθημα 4 - Μεγαλώνοντας εν Χριστώ

Ιησούς από τη Ναζαρέτ
Ζωή του Χριστού
Ενωμένοι εν Χριστώ
Μύθοι για τον πόνο
Σώμα, ψυχή, πνεύμα - πού πάνε όταν πεθάνεις;
Γάμος και διαζύγιο
Το Σάββατο του Θεού
Δημιουργία πριν από τη Γένεση Δημιουργία
Εβραίου

Μάθημα 5 - Ωρίμανση εν Χριστώ

Μαθήματα από τον Σταυρό
Διαδικασία Ανοικοδόμησης του Θεού
Οι καλύτερες ερωτήσεις που τέθηκαν ποτέ
Ζωή Ο ένας για τον άλλον εν Χριστώ
Ζώντας τη Μέγιστη Ζωή
Υποσχέσεις Τώρα και για πάντα
Οι πραγματικοί άντρες είναι θεοσεβείς άνθρωποι
Υπέροχα λόγια της ζωής

Μάθημα 6 - Να γίνεις μελετητής της Βίβλου

Σκιές, Τύποι και Προφητείες
Άγιο πνεύμα
Δανιήλ
Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού
Σιωπή των Γραφών
Διδασκαλίες & Πρακτικές Από το 100 μ.Χ. έως το 1500 μ.Χ
Μεταρρύθμιση ή επαναφορά
Σύνταξη και μετάφραση της Βίβλου
Οι σημερινές εκκλησιαστικές πρακτικές- Γραφή ή Παράδοση;

Γενεαλογία του Ιησού - Ένας χάρτης

To International Bible Knowledge Institute έχει συνδέσμους προς άλλες γλώσσες στο
thebiblewayonline.com.